

341.261
พ 816 7
8.3

การสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

๒๔ ส.ค. 2540

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุนันทา ประเสริฐศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

พฤษภาคม 2540

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

68600

การสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทคัดย่อ

ของ

สุนันทา ประเสริฐศรี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

พฤษภาคม 2540

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน ที่มีคุณภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบฉบับนี้ วัดคุณลักษณะความมีวินัยในตนเอง 6 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความเป็นผู้นำ และความอดทน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวน 942 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น วิธีการศึกษาได้ทำการทดลองสอบ 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเพื่อคัดเลือก พร้อมปรับปรุงข้อสอบ การทดสอบครั้งที่ 2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง การทดสอบครั้งที่ 3 สร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนพิพจน์

ผลการศึกษา พบว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโดยใช้การทดสอบ ค่า t มีค่าตั้งแต่ 2.71 - 10.67 ทุกค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าตั้งแต่ .6334 ถึง .7969 และรวมทั้งฉบับมีค่า .9296 ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ คำนวณโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบกับคะแนนจากการสังเกตของครูประจำชั้นกับเพื่อนนักเรียน พบว่า ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง การตรงต่อเวลา ความเป็นผู้นำ และรวมทั้งฉบับ มีความเที่ยงตรงตามสภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความรับผิดชอบ และความอดทน มีความเที่ยงตรงตามสภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเป็นลบ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ โดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแต่ละด้านของแบบทดสอบ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละด้านกับแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A CONSTRUCTION OF PRATOM SUKSA IV STUDENTS' SELF-DISCIPLINE
CARTOON SITUATIONS TEST

AN ABSTRACT

BY

SUNUNTA PRASERTSRI

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education Degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University

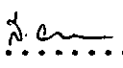
May 1997

The purpose of this study was to construct Self-Discipline cartoon situations test for Pratom Suksa IV students. The test composed of six subtests : Responsibility, Self-Confidence, Honesty, Punctuation, Leadership and Endurance. The sample of 942 Pratom Suksa IV students of the academic year 1996 in Changwat Srakeaw by stratified random sampling technique. The test was tried out three times. The first test was to review and selecte the test items and to compute the discriminating powers. The second test was to compute the discriminating power, the reliability and the validity. The third test was to compute the normalized T-Score norms.

The result of this study indicated that the discriminating power through using t-test ranged from 2.71 to 10.67. The reliability, calculated by coefficient alpha, ranged from .6334 to .7969 and the whole test was .9296 . All reliabilities were highly significant at .01 level. The concurrent validity of the test, using Pearson Product Moment Correlation Coefficient between the test scores and the oberving scores from the teacher and their friends. The concurrent validity of Self-Confidence, Punctuation, Leadership and the whole test were signicant at .01 level, Responsibility and Endurance were significant at .05 level. but for Honesty. the concurrent validity was insignificant negatively correlated. The construct validity of test, using the intercorrelation coefficient of test was signifcant at .01 level.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..........ประธาน

(รศ.ดร.ส. วาสนา ประवालนฤกษ์)

..........กรรมการ

(ผศ.เชาวนา ชวลิตธารง)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รศ.ดร.ส. วาสนา ประवालนฤกษ์)

..........กรรมการ

(ผศ.เชาวนา ชวลิตธารง)

........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ.อังคณา สายยศ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

วันที่...16...เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ. 2540

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ในการดูแล ให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ ที่กรุณาได้รับเป็นประธาน คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผศ.เชาวนา ขวลิขิตธำรง กรุณาได้รับเป็นกรรมการที่ปรึกษา และ รศ.อังคณา สายยศ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ให้ข้อแนะนำทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์บังอร พุ่มสะอาด อาจารย์จันทนา เลือดกรุงศรี อาจารย์กัลยา สุวรรณรอด อาจารย์วิไลมาศ แซ่ฮ้อ และอาจารย์อรนุช อยู่ทิม ที่ได้ กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องของแบบทดสอบ

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และอาจารย์ โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง และขอขอบใจนักเรียนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น อย่างดี

ขอขอบพระคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และทุกคนที่เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือ ทำให้ งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง

และท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่ ๆ ทุกคน ที่ให้กำลังใจ และกำลังทรัพย์ สนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุนันทา ประเสริฐศรี

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	2
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	/ ความหมายของควมมีวินัยในตนเอง.....	6
	คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง.....	9
	ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน.....	12
	ทฤษฎีการเกิดวินัยแห่งตน.....	13
	การปลูกฝังและเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเอง.....	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับควมมีวินัยในตนเอง.....	16
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	16
	/ งานวิจัยในประเทศ.....	18
	ความหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพการ์ตูน.....	20
	ความหมายของการ์ตูน.....	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กต่อภาพการ์ตูน.....	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบแบบภาษาและแบบรูปภาพ.....	23
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	26
	ประชากร.....	26
	กลุ่มตัวอย่าง.....	26
	วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดควมมีวินัยในตนเอง.....	28
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	26
	ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง.....	31
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
	ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบเบื้องต้น.....	39
	ตอนที่ 2 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 1.....	40
	ตอนที่ 3 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 2.....	43
	ตอนที่ 4 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 3.....	50
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	53
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	53
	กลุ่มตัวอย่าง.....	53
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	53
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
	อภิปรายผล.....	56
	ข้อเสนอแนะ.....	59
	บรรณานุกรม.....	60
	ภาคผนวก.....	80
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	106

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน จำนวนห้องเรียน และ จำนวนนักเรียน.....	27
2	ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ วัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	40
3	ค่าสถิติพื้นฐาน ของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบ ครั้งที่ 2.....	44
4	ค่าความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของ แบบทดสอบ วัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	45
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ วัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	46
6	ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ.....	48
7	ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ.....	49
8	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองแต่ละด้าน.....	50
9	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองรวมทั้งฉบับ.....	52

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 ลำดับชั้นในการสร้างแบบทดสอบ.....	28
------------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรฉบับปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม โดยให้โรงเรียนบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง และความเป็นประชาธิปไตยเข้ากับการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ และทุกประเภทของการศึกษา ที่เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและสังคม ซึ่งคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 : 9) ก็ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำคุณภาพนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาไว้ ดังนี้

1. นักเรียนมีวินัยในตนเอง
2. นักเรียนมีนิสัยรักการทำงานและประหยัด
3. นักเรียนมีสุขภาพ พลานามัยสมบูรณ์และสุขนิสัยที่ดี
4. นักเรียนมีความรู้ทักษะภาษาไทยและคณิตศาสตร์
5. นักเรียนนำความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

6. นักเรียนมีนิสัยและรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
7. นักเรียนมีความสามารถในการดำเนินชีวิต
8. นักเรียนปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา
9. นักเรียนมีความเป็นประชาธิปไตย
10. นักเรียนปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม
11. นักเรียนรู้คุณค่า ชื่นชม และธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรม
12. นักเรียนมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
13. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา

จากเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว จะเห็นได้ว่า วินัยในตนเองเป็นคุณธรรมที่สำคัญ และมีความจำเป็นประการหนึ่งที่จะต้องปลูกฝังให้แก่ นักเรียน และถ้านักเรียนขาดวินัยในตนเองแล้ว จะมีผลต่อการพัฒนาของประเทศ ดังที่ เมียร์เดล (Myrdal. 1970 : 705) ได้ศึกษาพบว่าการขาดวินัยทางสังคมเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งมีส่วนทำให้ประเทศพัฒนาไม่ไ้ผลเท่าที่ควร นอกจากนี้ เมียร์เดล ยังได้ย้ำว่า วินัยทางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญใน

การพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งการที่บุคคลจะมีวินัยทางสังคมได้นั้น ควรจะมีวินัยแห่งตนเสียก่อน เมื่อมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานแล้ว สังคมก็จะมีวินัย และผลที่สุดประเทศชาติก็จะมีวินัยด้วย และสุชา จันทรเฒ (2511 : 49-53) ยังได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของวินัยในตนเองว่า เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยของเด็ก เพื่อให้เขาจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนเป็นสถานที่ที่ปลูกฝังความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยการจัดการเรียนการสอน และในการจัดการเรียนการสอนสิ่งที่สามารถบ่งชี้ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ก็คือ การวัดผล ประเมินผล ดังนั้น ในการวัดและประเมินผลเรื่องวินัยในตนเอง จำเป็นจะต้องอาศัยเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพสูง เพื่อให้ผลที่ได้รับเชื่อถือได้

โดยทั่ว ๆ ไป ผู้วิจัยมักจะสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองที่เป็นแบบสถานการณ์ที่เป็นข้อความบ้าง เป็นมาตราส่วนประมาณค่าบ้าง เป็นต้นว่า สมพร หลิมเจริญ (2537 : 41) ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทดสอบแบบสถานการณ์ที่เป็นข้อความ ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (2525 : 35) ได้ทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง โดยใช้แบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า เป็นต้น ซึ่งแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองแบบสถานการณ์ที่เป็นรูปภาพ จากการศึกษาไม่ปรากฏว่ามีการสร้างมาก่อน และด้วยเหตุผลที่ว่า รูปภาพการ์ตูนมีคุณค่าอย่างมากในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ครูเป็นจำนวนมากได้รับประโยชน์จากการใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอน มีการใช้ประกอบการเขียนกระดานดำ จัดป้ายนิเทศในแผนภูมิ แม้แต่ในภาพยนตร์ ฯลฯ การ์ตูนคือ ภาพสัญลักษณ์ที่ใช้เป็นตัวแทนของบุคคล แนวความคิดหรือสถานการณ์ที่สร้างขึ้นสำหรับจูงใจให้คนคิด การ์ตูนจะช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิด (สมัคร ผลจำรูญ. 2522 : 3-4) และจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า แบบทดสอบประเภทรูปภาพ โดยเฉพาะภาพการ์ตูนมีบทบาทต่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ดังที่ ขวาล แพร์ตกุล เคยเน้นถึงวิธีการสร้างคำถามโดยใช้รูปภาพว่า "เพราะรูปภาพสามารถช่วยให้เข้าใจคำถามง่ายและชัดเจนตรงกันมากขึ้น ฉะนั้น จึงสามารถทำให้ข้อสอบมีประสิทธิภาพขึ้นเองโดยปริยาย" (อังคณา ตันติรัตนานนท์. 2511 ; อ้างอิงมาจาก ขวาล แพร์ตกุล) และ โชเนล (Schonell. 1961 : 219) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กอายุระหว่าง 5-10 ปี พบว่าเด็กที่มีอายุในช่วงระหว่าง 8-10 ปี สนใจอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งสี่ ซึ่งสอดคล้องกับ ดำรงเพชรพลาย (2504 : 58-59) ซึ่งได้ศึกษาความสนใจในการอ่านของเด็ก โดยใช้เด็กอายุ

9-10 ปี เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า เด็กชายและเด็กหญิงต่างมีความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนเป็นอย่างมาก และจากการศึกษาของ สุวนิช ศรีสง่า (2516 : 54-69) ซึ่งศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนอายุ 8-10 ปี พบว่า นักเรียนอายุ 8 ปี สนใจอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทวรรณคดีและนิทานมากที่สุด นักเรียนอายุ 8-10 ปี สนใจการ์ตูนตลกขบขันมากที่สุด และนักเรียนอายุ 8, 9 และ 10 ปี สนใจการ์ตูนเกี่ยวกับความรักน้อยที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ที่เป็นสถานการณ์ภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีอายุระหว่าง 8-10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะได้แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครู บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ใช้ประโยชน์จากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อไปตรวจสอบนักเรียนว่ามีวินัยในตนเองมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะได้ปลูกฝังคุณธรรมด้านนี้ให้แก่ นักเรียนได้ถูกต้องต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการ

ศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวน 298 โรงเรียน นักเรียน 8,327 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวน 502 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

1. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้โดยเกิดความรู้สึกว่าเป็นค่านิยมที่ดีงาม ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากเดือดร้อนต่อตนเองและบุคคลอื่นในอนาคต

2. แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน จำนวน 6 ด้าน คือ

2.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงการงานนั้น มีความพากเพียรพยายามปรารถนาที่จะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติงานของตนทั้งในด้านดีและไม่ดี ตลอดจน ติดตามผลงานที่ได้ทำไว้แล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จ

2.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการตัดสินใจในสิ่งที่ตนเองเห็นว่าถูก กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ การออกความเห็นในการทำงานใด ๆ ด้วยความมั่นใจ อดอาจฝืนฝาย ไม่มีความลังเล หรือหวั่นวิตกในความสามารถของตน

2.3 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการปฏิบัติตนที่ตรงต่อความเป็นจริงประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตามสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งต่อหน้าและลับหลัง มีความละเอียดและ เกรงกลัวต่อการทำความผิด

2.4 การตรงต่อเวลา หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในการกระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด ไม่บิดพลิ้ว บ่ายเบี่ยง เมื่อถึงเวลาที่สัญญาไว้

2.5 ความเป็นผู้นำ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจบุคคลอื่น ให้ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงาน จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีความเสียสละ ไม่ลำเอียง ไม่มุ่งทำร้ายผู้อื่น

2.6 ความอดทน หมายถึง ความสามารถของร่างกาย ความคิดและจิตใจ ที่จะทนต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้อำนาจสำเร็จได้ โดยไม่หวาดหวั่นอุปสรรคใด ๆ หมั่นออกกำลังกาย ให้อำนาจแข็งแรง มีจิตใจที่เข้มแข็ง บังคับตนเองได้เมื่อเกิดความเหนื่อยอ่อนและเกียจคร้าน

3. คุณภาพของแบบทดสอบ หมายถึง คุณลักษณะที่ดีของแบบทดสอบ ซึ่งได้แก่

3.1 อำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (Discrimination) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถจำแนกหรือแยกผู้สอบออกเป็นกลุ่มที่มีวินัยในตนเองสูง และต่ำ ซึ่งอาศัยวิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ t-test

3.2 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดความมีวินัยในตนเองของนักเรียนได้คงที่แน่นอน ซึ่งคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient)

3.3 ความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบ ที่สามารถวัดได้ตรงตามนิยามของความมีวินัยในตนเอง ในแต่ละด้าน ซึ่งหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน

3.4 ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง ของนักเรียน ซึ่งคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสังเกตของครูประจำชั้น และเพื่อนร่วมชั้นเรียน กับคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบ

3.5 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะ (Trait) ของความมีวินัยในตนเอง หาโดยวิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ

4. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับด้านวัดผลการศึกษามาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือผู้มีวุฒิปริญญาโททางการวัดผลการศึกษาขึ้นไป จำนวน 5 ท่าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความมีวินัยในตนเอง
 - 1.1 ความหมายของความมีวินัยในตนเอง
 - 1.2 คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง
 - 1.3 ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน
 - 1.4 ทฤษฎีการเกิดวินัยแห่งตน
 - 1.5 การปลูกฝังและ เสริมสร้าง ความมีวินัยในตนเอง
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง
 - 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ
3. ความหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพการรู้ตน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบแบบภาษาและแบบรูปภาพ

ความหมายของความมีวินัยในตนเอง

ได้มีผู้ให้ความหมายของความมีวินัยตนเองไว้ดังนี้

อิงลิช และอิงลิช (English and English. 1958 : 487) ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่า เป็นลักษณะของการนำตนเอง การควบคุมหรือบังคับตนเองโดยอาศัยแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับอุดมคติที่บุคคลสร้างขึ้นสำหรับตนเอง หรือเป็นการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามความตั้งใจ

กู๊ด (Good. 1959 : 176) ได้กล่าวถึงวินัยในตนเองว่า หมายถึงการบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ไม่ให้บังคับโดยอำนาจภายนอก หากหมายถึงบังคับโดยอำนาจภายในของบุคคลนั้นเอง. และเป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้ หรือยอมรับในคุณค่าอันใดอันหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมของตนเองได้

วินเซนต์ (Vincent. 1961 : 42-43) ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่า หมายถึง การที่บุคคลไม่ทำการใด ๆ อันจะเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในอนาคต หรือการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการที่บุคคลนั้นกระทำการที่ตนไม่อยากทำ แต่การกระทำนั้นช่วยให้ความต้องการและสิทธิของผู้อื่นได้รับการตอบสนอง หรือกระทำการอันเป็นผลให้ผู้นั้นประสบผลสำเร็จในอนาคต

ออซูเบล (Ausubel. 1965 : 189-190) ได้กล่าวถึงวินัยไว้ว่า "...เป็นความจริงที่ว่าแบบของวินัยที่ได้ผลและมั่นคง ซึ่งเราต้องการให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลคือ วินัยแห่งตนที่มีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอกตน การควบคุมภายใน เช่น การดูแลที่สม่ำเสมอ การบังคับและการลงโทษ ย่อมมีความหมายในตัวเองอย่างเพียงพอ แต่จะช่วยให้เกิดวุฒิภาวะได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น..."

พรพิมล เพ็ญศรีทอง (2515 : 13) ให้ความหมายว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเอง หมายถึง ผู้ที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้มีวินัยแห่งตนจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สุนใจ และเอาใจใส่ต่อสังคม

กรรณา กิจขยัน (2517 : 6) ได้ให้นิยามของวินัยแห่งตนว่า คือ ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ หรือพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง แม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอก เช่น บุคคลอื่น หรือสิ่งเร้าภายในตนเอง เช่น อุปสรรคหรือความปรารถนาที่ตามก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังเอาไว้

กาญจนา หาสิตะพันธุ์ (2517 : 198) ได้อ้างถึงมัลล์ (Malm) ที่กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเองตามความหมายที่แท้จริง หมายถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ คือ

1. สุขภาพ เชื่อในประโยชน์ของการออกกำลังกาย การนอนและการพักผ่อน อย่างเพียงพอรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ ไม่รับประทานของหวานมากเกินไป พอใจที่จะรับประทานน้อยกว่าความต้องการของร่างกาย ไม่ดื่มสุรา หรือถ้ามีความจำเป็นจริง ๆ ก็ดื่มเพียงเล็กน้อย และสามารถดำรงชีวิตตามความเชื่อนี้ได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามนัก

2. การทำงาน เชื่อในการเป็นคนทำงานที่ดี เมื่อรับภาระทำงานชิ้นใด ก็ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ มีสมาธิในการทำงาน

3. การใช้จ่ายเงิน ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ โดยนึกถึงประโยชน์ในอนาคตควบคู่ไปกับความสุขในปัจจุบันด้วย นึกถึงเงินในฐานะเป็นเครื่องช่วยทำให้เกิดความสุข ไม่ใช่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในตัวเอง

4. สิทธิของผู้อื่น ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างที่ต้องการให้ผู้อื่นกระทำต่อตน และนึกถึงสิทธิของผู้อื่นเสมอ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

5. รูปร่าง มีความสุขในการรักษาความสะอาด รู้จักแต่งกายให้งดงามและประณีต มีความเหมาะสมของเสื้อผ้าอาภรณ์กับตัว และกับกาลเทศะ

6. ของส่วนตัว จัดเป็นระเบียบ ประณีต และมีความระมัดระวังในการรักษาของของตน

วิวัฒน์ อัสวานิชย์ (2523 : 8) ให้ความหมายของวินัยในตนเองว่า คือ ความสามารถที่บุคคลรู้ตัวอยู่ตลอดเวลา ในการแสดงพฤติกรรมทางด้านความเป็นผู้นำ ความรู้สึกรับผิดชอบ ความอดทน ไม่ท้อถอยมีความเชื่อมั่นในตนเอง ความเห็นใจไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล มีความตั้งใจ ความรู้สึกผิดชอบและความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ตนต้องการแต่ไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคมทั่วไปรวมถึงการปฏิบัติตามระเบียบที่สังคมวางไว้

วิภาพัน มุลสถาน (2523 : 9) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการบังคับควบคุมอารมณ์ หรือพฤติกรรมของบุคคลด้วยอำนาจภายในของบุคคลนั้น ๆ เพื่อให้พฤติกรรมของตนเป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง และตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของสังคม แม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอก เช่น บุคคลอื่น หรือสิ่งเร้าภายในตนเอง เช่น อุปสรรคหรือความปรารถนาที่ตามก็ยังคงไม่เปลี่ยนพฤติกรรมหรืออารมณ์ของตนจากที่มุ่งหวังไว้

ชวลี นาคทัต (2524 : 6) ให้นิยามความมีวินัยแห่งตนว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรม และมีความรับผิดชอบ โดยเกิดจากการสำนึกตัวขึ้นมาเอง ไม่เฉพาะจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขข้อบังคับจากภายนอกเท่านั้น และบุคคลนั้นจะต้องยอมรับการกระทำของตน แม้จะมีอุปสรรคก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (2525 : 5) ให้ความหมายความมีวินัยในตนเองว่า หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรม โดยเกิดจากการสำนึกตัวขึ้นมาเอง ไม่เฉพาะเกิดจากข้อบังคับภายนอกเท่านั้น แม้จะมีอุปสรรคก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น

สมชาย สิงห์พันธุ์ (2527 : 6) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยเกิดจากการสำนึกขึ้นมาซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรม การอดได้ รอได้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ มีการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต

ดวงใจ เนตรโรจน์ (2527 : 9) ให้ความหมายว่าวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในอนาคต และจะต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญแก่ตนและผู้อื่น โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคม และไม่ขัดกับสิทธิของผู้อื่น

อำพร กาทอง (2527 : 7) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนในอนาคต และจะต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญแก่ตนและผู้อื่น โดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคม และไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น

จากคำนิยามเหล่านี้ พอจะสรุปได้ว่า ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตน ให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ โดยเกิดความสำเร็จกว่าเป็นคำนิยามที่ดีงาม ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากเดือดร้อนต่อตนเองและบุคคลอื่นในอนาคต

คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

กรุณา กิจขันธ์ (2517 : 21) ได้สรุปเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองไว้ว่า บุคคลที่มีวินัยในตนเองจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรม ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. เชื้อมั่นในตนเอง
3. มีความรู้สึกรับผิดชอบ
4. ไม่กังวลาใจ
5. มีความตั้งใจจริง ใจคอมั่นคง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีเหตุผล
8. กล้าคิด กล้าพูด และกล้าทำ
9. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล
10. มีความอดทน

วิภาหวัน มูลสถาน (2523 : 33) สรุปว่าบุคคลที่มีวินัยในตนเอง ควรมีลักษณะและพฤติกรรม ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. เชื้อมั่นในตนเอง
3. มีความรู้สึกผิดชอบ
4. ไม่กังวลใจ
5. มีความตั้งใจจริง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. มีความซื่อสัตย์ จริงใจ
8. มีเหตุผล
9. กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ
10. เคารพในสิทธิของผู้อื่น
11. ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม
12. มีความอดทน
13. มีความเชื่ออำนาจภายในตน
14. มีลักษณะมุ่งอนาคต

วิวัฒน์ อัสวานิชย์ (2523 : 8) ได้สรุปว่าบุคคลที่มีวินัยในตนเอง จะมีพฤติกรรมที่แสดงออกทางด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเป็นผู้นำ
2. ความรับผิดชอบ
3. ความอดทน
4. ไม่กังวลใจ
5. ความเชื่อมั่นในตนเอง
6. ความเห็นใจ ไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล
7. ความตั้งใจ
8. ความรู้สึกผิดชอบ
9. ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง

ลัตดาวรรณ ฌ ระนอง (2525 : 5) ได้สรุปพฤติกรรมของผู้ที่มีวินัยในตนเองไว้ ดังนี้

1. มีความเชื่ออำนาจภายในตนเอง
2. ความเป็นผู้นำ
3. มีความรับผิดชอบ
4. ตรงต่อเวลา
5. เคารพต่อระเบียบ กฎเกณฑ์ทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น
6. มีความซื่อสัตย์ สุจริต
7. รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่เป็นอย่างดี
8. รู้จักเสียสละ
9. มีความอดทน
10. มีความตั้งใจ เพียรพยายาม
11. ยอมรับผลการกระทำของตน

ดวงใจ เนตรโรจน์ (2527 : 12) ได้สรุปพฤติกรรมของผู้ที่มีวินัยในตนเองไว้ ดังนี้

1. ความรู้สึกรับผิดชอบ
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความตั้งใจ
4. ความอดทน
5. ความเป็นผู้นำ
6. ความซื่อสัตย์

กัลยา สุวรรณรอด (2537 : 45) ได้สรุปพฤติกรรมของผู้ที่มีวินัยในตนเองไว้ ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความซื่อสัตย์
4. การตรงต่อเวลา
5. ความเป็นผู้นำ
6. ความอดทน

จากคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ยึดลักษณะและพฤติกรรม ความมีวินัยในตนเองของ กัลยา สุวรรณรอด (2537 : 44-45) ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งได้ วิเคราะห์องค์ประกอบความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2536 จำนวน 1,077 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ที่สร้างขึ้นตามแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท ปรากฏว่า ความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่น ในตนเอง ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา ความเป็นผู้นำ และความอดทน มีค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบเท่ากับ .9198

ดังนั้น บุคคลที่มีวินัยในตนเองในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะประกอบด้วยพฤติกรรมที่ สำคัญ ดังนี้คือ

1. ความรับผิดชอบ
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความซื่อสัตย์
4. การตรงต่อเวลา
5. ความเป็นผู้นำ
6. ความอดทน

ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน

ลักษณะ "วินัยแห่งตน" มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของ บุคคลมาก และอาจจะสำคัญมากกว่าลักษณะทางความรู้ตัว และความสามารถกระทำดีกระทำชั่ว ด้วย ฉะนั้น การให้ความสนใจเกี่ยวกับการกำเนิดและการเจริญเติบโตของจิต ลักษณะการมีวินัย แห่งตนจึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการมีความเห็นว่า ความมีวินัยแห่งตนหรือ ความสามารถควบคุมตนเองอย่างถูกต้อง เป็นหลักชัยของการพัฒนาทางจิตของบุคคล นั่นคือ ความมีวินัยแห่งตนเป็นลักษณะสำคัญของผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิต ฉะนั้น การมีวินัยแห่งตนจึง สามารถจะใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ด้วย ทฤษฎีที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง กับพัฒนาการของวินัยแห่งตนมี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีเมาเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยจุดกำเนิดของ การควบคุมตน และทฤษฎีของเพคและแฮวิเกฮิสต์ (Peck and Havighurst) ว่าด้วยการ

พัฒนาการแรงจูงใจทางจริยธรรม ซึ่งยึดการควบคุมของอีโก้ และซูเปอร์อีโก้ เป็นหลัก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2523 : 5-6)

ทฤษฎีการเกิดวินัยแห่งตน

การเกิดวินัยแห่งตนในบุคคลของแต่ละคนนั้น นักทฤษฎีจิตวิทยา เชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา จุดเริ่มต้น คือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับมารดาหรือผู้เลี้ยงดู อันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น เมอเรอร์ ได้อธิบายว่าทารกและเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิดขึ้นสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของทารกและเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับและขั้นตอน ดังต่อไปนี้ จุดเริ่มต้นอยู่ที่การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการ เช่น หิวก็ได้ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ยุ้งกัด้มีผู้มาบ้ดให้ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็จะรู้สึกพอใจและมีความสุข ความรู้สึกนี้ของทารกจะรุนแรงมาก และติดตรึงอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น ขึ้นต่อมาคือ ในขณะที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนรู้สึกพอใจและมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์นี้อยู่เสมอทุกครั้ง คือ การปรากฏตัวของมารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก เมื่อการบำบัดความต้องการกับมารดาเกิดควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็ก ขึ้นมาต่อมา คือ ความสุขความพอใจของเด็กที่เกิดจากการได้รับการบำบัดความต้องการต่าง ๆ จะถ่ายทอดมายังมารดา ทำให้การปรากฏตัวของมารดาก่อให้เกิดความสุขความพอใจแก่เด็กได้ เมอเรอร์เชื่อว่า การรักและพอใจมารดานั้นจะต้องเกิดด้วยการเรียนรู้ เช่นนี้ โดยที่ความสุข ความพอใจที่ได้รับการบำบัดต้องมาก่อน ถ้าไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวไม่ได้กิน หรือเมื่อกินไม่หิว เด็กจะไม่เกิดความสุข เด็กก็จะมีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรักและพอใจในมารดาของตน เมื่อการเรียนรู้ขั้นแรกเกิดขึ้นแล้วก็จะเป็นรากฐานของการเรียนรู้ขั้นที่สองต่อไป กล่าวคือ มารดายอมมาควบคู่กับคำอบรมสั่งสอนเด็ก หรือมารดาพูดหรือการกระทำต่าง ๆ อยู่เสมอ ในภายหลังการเลียนแบบมารดาทางการกระทำ หรือการทำตามที่มารดาสั่งสอนจะทำให้เด็กเกิดความสุข ความพอใจได้เอง ความสุข ความพอใจที่เกิดขึ้นนี้มีลักษณะเป็นการให้รางวัล และชมเชยตนเอง โดยบุคคลไม่ต้องหวังผลจากภายนอก แต่อาจสังเกตได้ว่า เด็กจะเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนทั้งทางที่ดีและไม่ดีเท่า ๆ กัน ตราบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักพอใจ ตัวอย่างที่ไม่ดี เช่น ถ้าเด็กเห็นมารดาสูบบุหรี่เสมอ เมื่อเด็กสูบบุหรี่

บุหรืบ้างก็จะรู้สึกมีความสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักตนพอใจมาก่อน ความสามารถในการให้รางวัลนี้เอง เมาเรอร์เชื่อว่า เป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุนิติภาวะทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8-10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้น ผู้ที่บรรลุนิติภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะควบคุมตนให้ปฏิบัติอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ในการโต้ตอบ เมื่อเกิดความคับข้องใจ เมื่อเกิดความกลัว ในการมีความรัก และในการมีอารมณ์ขัน การเกิดวินัยแห่งตนนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นในบุคคล ซึ่งจะต้องอาศัยการฝึกอบรมเพิ่มเติมอีกมาก ลักษณะวินัยแห่งตนจึงจะพัฒนาเป็นลักษณะที่เด่นชัดและรุนแรง จนกลายเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างสม่ำเสมอ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2523 : 6-7)

การปลูกฝังและเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเอง

การปลูกฝังและเสริมสร้างควมมีวินัยให้แก่คนในชาตินั้น จะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง และต่อเนื่องไม่ควรปล่อยให้เป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของชนในชาติ ทุกฝ่ายจะต้องช่วยเหลือและร่วมมือกัน โดยเริ่มต้นที่เยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นไป ด้วยการฝึกอบรมจนเกิดเป็นนิสัย และนำเอาระเบียบวินัยที่ได้ฝึกฝนไว้นั้นออกไปปฏิบัติจริงในชุมชน ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและโรงเรียนแล้ว ยังมีส่วนช่วยชักนำประชาชนในชุมชนให้ประพฤติปฏิบัติตามไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ ครูจึงเป็นบุคคลสำคัญในการปลูกฝังอบรมนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ จนเกิดเป็นนิสัยและมีเจตคติที่ดี ซึ่งครูต้องมีเทคนิคในการเลือกการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีการเตรียมการให้พร้อม อีกทั้งมีกิจกรรมที่ต่อเนื่อง

การเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก เปรียบเสมือนการเตรียมให้เด็กเป็นผู้ใหญ่ที่ดึ้นอนาคต (Etzioni. 1982 : 184-189) มีพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นที่ยอมรับของสังคม ความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ ตลอดจนประพฤติปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม การเสริมสร้างวินัยให้บังเกิดขึ้นกับนักเรียนนั้น จึงควรมีหลัก ดังนี้

1. สร้างสัญลักษณ์และคำขวัญ
2. สนับสนุนความเป็นผู้นำเพื่อสร้างคุณค่าทางบวกให้แก่โรงเรียน
3. ต้องทำให้นักเรียนมีความรู้สึกรู้ว่าเป็นเจ้าของ และเกิดความรับผิดชอบร่วมกัน

4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งกฎเกณฑ์และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
5. สร้างกฎเกณฑ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการให้ชัดเจน

(Wayson and Lasley. 1984 : 419-421)

ชม ภูมิภาค (2525 : 136-137) กล่าวว่า การเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองนั้น ต้องมีการอบรมสั่งสอนในทุกโอกาส ให้นักเรียนเป็นผู้วางระเบียบวินัยด้วยตนเอง ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการของประชาธิปไตย และต้องสร้างวินัยให้กับเด็กตั้งแต่แรกก้าวเข้ามาในโรงเรียน

ส่วนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2525 : 217) เสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างเสริมวินัยไว้ว่า การฝึกระเบียบวินัยย่อมสอดคล้องกับเข้าไปได้เสมอในเกือบทุกวิชา ควมมีระเบียบวินัยขึ้นอยู่กับการศึกษาอบรมเป็นสำคัญ ต้องใช้เวลา และค่อยเป็นค่อยไป ควรใช้วิธีจูงใจมากกว่าการบังคับ และควรฝึกจนเป็นนิสัย เพื่อให้เกิดความเคยชิน

นอกจากนี้ เช เวียคอฟและฟริทซ์ (เดือนใจ ยอดนิล. 2530 : 44 ; อ้างอิงมาจาก Sheviakov and Fritz. 1955) ได้ศึกษาประเภทของวินัยที่ควรปลูกฝังให้เด็กว่า ควรเน้นวินัยในตนเองมากกว่าที่จะเน้นวินัยที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งการขึ้นชอบ ความรักในอุดมคติหรือยึดมั่นในอุดมมุ่งหมายที่ตนสร้างขึ้น การเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ชั้นสูง การอบรมทางศาสนา การให้แสดงบทบาทสมมติ การใช้กลุ่มเพื่อให้เกิดความคล้อยตามและการให้เลียนแบบจากตัวแบบ (ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2523 : 33-37) เพราะถ้าเด็กมีวินัยในตนเองแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง เนื่องจากวินัยมีคุณค่า ดังนั้น (ชำเลียง วุฒิจันทร์. 2522 : 84-85)

1. วินัยเป็นเครื่องแสดงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. วินัยทำให้ผู้รักษาวินัยเป็นคนดีขึ้น เป็นเครื่องป้องกันความเสื่อมเสีย
3. วินัยเป็นเครื่องวัดความดีของคน ใครจะเป็นคนดีหรือเลว ดีมากหรือน้อยไม่มีอะไรเป็นเครื่องวัดความแม่นยำเท่ากับการสังเกตวินัยของผู้นั้น

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า การสร้างเสริมวินัยให้กับเยาวชนควรเป็นวินัยในตนเอง และหลักการสร้างวินัยในตนเองนั้น ต้องตั้งอยู่บนรากฐานแห่งการขึ้นชอบหรือเต็มใจมากกว่าวินัยที่มีรากฐานของคำสั่ง การบังคับ หรือการลงโทษ และควรที่จะได้ฝึกให้มันขึ้นตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นมา ทั้งนี้ในการสร้างเสริมและปลูกฝังควมมีวินัยในตนเองให้กับเด็กนั้น ต้องคำนึงระดับการพัฒนาการทางจิตใจของแต่ละวัยด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

จากการศึกษาบาร์ค (Baruch. 1949 : 4-5) พบว่า วินัยในตนเองจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และยังพบว่า ผู้นำจะต้องมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเองวินัยทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสะดวก

กลุค และเอเลียเนอร์ (Gluck and Eleanor. 1950 : 261) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเด็กเกรกับเด็กไม่เกรในเมืองบอสตัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในครอบครัว อันได้แก่ ความมีระเบียบวินัย การอบรมสั่งสอน ความรักของบิดามารดาที่มีต่อบุตร และความสามัคคีในครอบครัว ซึ่งถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่เหมาะสมแล้ว โอกาสที่เด็กจะเกรได้ถึงร้อยละ 98 นั่นคือ เด็กจะไม่มีความมีวินัยในตนเองสูงถึงร้อยละ 98

สมาคมการศึกษาเด็กแห่งอเมริกา (Child Study Association of America. 1952 : 132-135) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของวินัย คือ เพื่อการระงับหรือควบคุมความโกรธ ความรู้สึกต่อความรูสึกว่าตนเองมีความผิดอยู่ตลอดเวลา และมีความกลัวต่าง ๆ เพราะความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้บุคคลขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การลดหรือขจัดความรู้สึกดังกล่าวให้หมดไป จึงเป็นทางหนึ่งที่ทำให้สามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองขึ้นได้ การลงโทษเป็นสาเหตุหนึ่งทำให้เกิดความกลัว และความวิตกกังวล ซึ่งเป็นต้นเหตุของการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นผลทำให้บุคคลขาดวินัย ดังนั้น ถ้าต้องการสร้างวินัยให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล จะต้องสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เกิดขึ้นเสียก่อน แต่พึงระลึกไว้เสมอว่า จะต้องไม่ใช้วิธีลงโทษหรือรุนแรงอื่น ๆ เป็นอันขาด มิฉะนั้น การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองและวินัยให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลก็จะไม่ประสบผลสำเร็จแต่อย่างใด

เบรคเคนริดจ์ (Breckenridge. 1955 : 80,249) อ้างถึงการศึกษาของสตรอทเธอร์ (Strother) แจ็ค (Jack) และเพจ (Page) ซึ่งพบว่า การได้รับการยอมรับจากครอบครัว จะเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดเรื่องการนับถือตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบและสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย

เซเวียคอฟ (Sheviakov. 1955 : 8-14) ได้ศึกษาถึงประเภทของวินัยที่ปลูกฝังให้ แก่เด็กว่า ควรเป็นวินัยในตนเองมากกว่าที่จะเป็นวินัยที่อยู่บนรากฐานของการปฏิบัติตามคำสั่ง และให้ความเห็นต่อไปอีกว่า ควรเป็นเรื่องของความเต็มใจ ซึ่งมีใช้การกระทำตามคำสั่ง หรือ เพราะการลงโทษ นั่นคือ การปลูกฝังให้เกิดวินัยในตนเองซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความชื่นชอบ และความรักในอุดมคติหรือการยึดมั่นในจุดมุ่งหมายที่ตนสร้างขึ้น และออสซูเบล (Ausubel. 1965 : 189-190) ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกับเซเวียคอฟว่า แบบของวินัยที่ได้ผลและมั่นคง ซึ่งเราต้องการให้เกิดในตัวเด็ก คือ วินัยในตนเองที่มีรากฐานมาจากการควบคุมภายในตนและ ภายนอกตน การควบคุมภายในตน เช่น การอบรมเลี้ยงดูอย่างสม่ำเสมอ แต่การบังคับและการ ลงโทษ ซึ่งเป็นการควบคุมภายนอกจะช่วยปลูกฝังวินัยในตนเองได้เพียงเล็กน้อย

นอกจากนี้ เจอซิลด์ (Jersild. 1968 : 165) ได้ศึกษาค้นคว้าแรงผลักดันภายใน ตัวเด็ก พบว่า บิ타민ารดาที่มีอิทธิพลยิ่งในการสร้างวินัยให้กับเด็ก และบิ타민ารดาจะต้องไม่ ตามใจเด็กจนเกินไป แต่จะต้องไม่เข้มงวดกวดขันจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮอฟแมน (Hoffman. 1970 : 286) ซึ่งได้ศึกษาการฝึกวินัย 3 วิธี ได้แก่ การให้เหตุผล การปล่อยปละละเลย และการรวมอำนาจ ผลการศึกษา พบว่า บิ타민ารดาที่ฝึกวินัยเด็กโดย วิธีการให้เหตุผล จะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกวินัยจากบิ타민ารดา โดย วิธีการปล่อยปละละเลยและการรวมอำนาจ

วิกกินส์ (Wiggins. 1971 : 289) ได้อ้างถึงการศึกษาของเก (Gough) ที่ได้ศึกษา เกี่ยวกับวินัยในตนเอง พบว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบมาก มีความวิตกกังวล น้อย มีความอดทนมากมีเหตุผลของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม และยังพบว่าโดยทั่วไปจะมีสุขภาพพลานามัยดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเองด้วย

ไบรอันท์ (Bryant. 1972 : 4854-B) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูกับ นักเรียนที่มีความเชื่อต่างกัน โดยให้ครูบรรยายลักษณะของนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน กับนักเรียนที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน กลุ่มละ 20 คน ครูอธิบายว่า เด็กที่มีความเชื่อ อำนาจภายในตนจะมีวินัยแห่งตนมากกว่า ปรับตัวได้ดีกว่า มีผลสัมฤทธิ์ และมีความอดทนมากกว่า เด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน

งานวิจัยในประเทศ

ภัทรา นิคมานนท์ (2517 : 48-50) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดต่อการถือศีลห้า ความรู้สึกรับผิดชอบ วินัยในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษากับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2516 วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ จำนวน 336 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดทักษะคิดต่อการถือศีลห้า แบบทดสอบวัดความรู้สึกรับผิดชอบ แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง แบบทดสอบวัดความเกรงใจ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบ วินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับที่ วรรณวิภา ทองงอก (2517 : 9) กล่าวไว้ว่า วินัยในตนเองเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่ง ที่จะทำใหบุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน เนื่องจากมีความตั้งใจจริง มุ่งมั่น พยายามนั่นเอง

กรรณา กิจขยัน (2517 : 76-79) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบทดสอบคุณธรรมแห่งพลเมืองดี แบบสอบถามความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน แบบสอบถามความมีวินัยแห่งตน ผลการศึกษาพบว่า คุณธรรมแห่งพลเมืองดี และความเชื่ออำนาจภายในตน มีความสัมพันธ์เป็นเส้นตรงในทางบวกกับความมีวินัยแห่งตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากสถิติของศาลคดีเด็กและเยาวชน คมกริช วัฒนเสถียร (2517 : 66) รายงานว่า ผู้ที่มีพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นการลักขโมย ทำร้ายร่างกาย มักเป็นพวกที่ไม่สนใจเรียน จะเห็นว่าพฤติกรรมที่ขาดความซื่อสัตย์และวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กด้วย

วิวัฒน์ อัสวาณิชย์ (2523 : 53-56) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 856 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย แบบทดสอบความซื่อสัตย์ แบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง ผลการศึกษาพบว่า

1. วินัยในตนเองและความซื่อสัตย์ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เด็กที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน แต่มีความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เด็กหญิงมีวินัยในตนเองและความซื่อสัตย์สูงกว่าเด็กชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เด็กที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีวินัยในตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

5. เด็กที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีวินัยในตนเองและความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

6. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีวินัยในตนเองและความซื่อสัตย์ สูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. เด็กที่อยู่ต่างจังหวัดมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กที่อยู่ในกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

วิภาหวัณ มูลสถาน (2523 : 1-63) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัยในตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2521 เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 443 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง ผลการศึกษาพบว่า

1. วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับจำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด สถานภาพสมรสของพ่อแม่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ และอาชีพของพ่อแม่ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบ กับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบ กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย พยากรณ์ความมีวินัยในตนเองในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดวงใจ เนตรโรจน์ (2527 : 57-66) ได้สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 858 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน และนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทำการทดสอบสอบกลุ่มตัวอย่าง 3 ครั้ง เพื่อหาคุณภาพของข้อสอบ และแบบทดสอบ ผลการศึกษพบว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย แบบทดสอบย่อย 6 ฉบับ คือ แบบทดสอบด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจ ความอดทน ความเป็นผู้นำ และความซื่อสัตย์ ซึ่งแบบทดสอบย่อยที่วัดในแต่ละด้านมีจำนวน 22, 12, 19, 13, 17 และ 17 ข้อ ตามลำดับ รวมทั้งฉบับมีข้อสอบทั้งหมด 100 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 40 นาที ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับมีค่า ดังนี้ คือ 0.7417, 0.5784, 0.7827, 0.7188, 0.6386 และ 0.7700 ตามลำดับ และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบรวมทั้งทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.9248 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ตีความหมายของคะแนนในแต่ละด้านมีค่าเท่ากับ 14, 6, 11, 7, 11 และ 12 คะแนน ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ของคะแนนรวมทุกด้าน คือ 69 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่สอบได้คะแนนเท่ากับคะแนนเกณฑ์หรือมากกว่าขึ้นไป เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองของแต่ละด้านเหล่านั้น

จากเอกสารและผลงานวิจัยดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นว่า ความมีวินัยในตนเองเป็นคุณธรรมสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ และเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้เด็กนักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงปรารถนาของสังคม ถ้าหากมีการสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองให้มีคุณภาพและนำไปใช้แล้ว จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา ครู ผู้แนะแนว บิดา มารดา และผู้ปกครอง เพื่อช่วยเหลือ ตลอดจนเสริมสร้างให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง อันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก

ความหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพการ์ตูน

ความหมายของการ์ตูน

คินเดอร์ (Kinder. 1959 : 339) กล่าวว่า การ์ตูน หมายถึง ภาพที่ผู้อ่านสามารถตีความหมายได้จากสัญลักษณ์ที่มีอยู่ และส่วนใหญ่เป็นภาพที่เกินจริง เพื่อการสื่อความหมายหรือเสนอแนวคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ทันสมัย ตัวบุคคลหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ทันที

วิททิช และชูลเลอร์ (Wittich And Schuller. 1962 : 126) กล่าวว่า การ์ตูน หมายถึง สิ่งจำลองความคิดของบุคคล หรือจำลองมาจากสถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลทั่ว ๆ ไป การ์ตูนทำให้คนเข้าใจถึงความคิดเห็น เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ และในเวลาเดียวกันทำให้คนเกิดความรู้สึกขบขันไปด้วย

ประยูร จรรย์วณิช (2513 : 2) ให้ความหมายของการ์ตูนว่า หมายถึง ภาพที่ใช้แทนภาพจริง เป็นภาพฉายา ขี้เย้ย ไม่เหมือนจริง อาจเป็นภาพคน ภาพสัตว์หรือสิ่งของ ซึ่งมีรูปร่างลักษณะผิดธรรมชาติ ก่อให้เกิดความรู้สึกขบขัน ไร้ความสนใจของผู้ดู

ศักดิ์ชัย เกียรติวนาจันทร์ (2534 : 9) สรุปความหมายของการ์ตูนว่า หมายถึง ภาพวาดในลักษณะง่าย ๆ บิดเบี้ยว ขี้เย้ย ในลักษณะไม่เหมือนภาพในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งมีรูปลักษณะที่เลียนแบบธรรมชาติ เรขาคณิต หรือรูปร่างอิสระ ที่ตัดทอนรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อความหมายแทนตัวหนังสือ เป็นผู้แสดงแทนในการพูดหรือแสดงออกต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาพประกอบตกแต่งมุ่งให้เกิดความสวยงาม น่าขัน ล้อเลียน เสียดสีในทางการเมือง สังคม และใช้เป็นสื่อในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ประกอบการเล่าเรื่องในทางบันเทิงคดีและสารคดี

ณรงค์ ประภาสโนบล (2534 : 17) ได้ให้ความหมายของการ์ตูนว่า คือ ภาพตลก ล้อเลียนสังคม หรือภาพที่เกินความจริง เป็นสื่อที่ง่ายมากเป็นภาพลายเส้นธรรมดา

เอนก รัตน์ปิยะภากรณ์ (2534 : 23) ได้ให้ความหมายของการ์ตูนว่า หมายถึง ภาพที่วาดขึ้นอย่างง่าย ๆ ไม่เหมือนของจริง เป็นภาพที่เกินความเป็นจริง อาจเป็นภาพตลกหรือภาพล้อเลียนก็ได้

จินตนา ใบกาชฎี (2534 : 57) ได้สรุปความว่าการ์ตูน หมายถึง

1. ภาพวาดที่แสดงการล้อเลียน เสียดสี เกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง หรือชีวิตประจำวันซึ่งส่วนมากพบในหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร และหนังสือ
2. ภาพที่เขียนแสดงลักษณะต่าง ๆ ให้ผิดเพี้ยนจากความจริง โดยเน้นที่ลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่ผู้วาดต้องการนำไปเปรียบเทียบ
3. ภาพวาดขี้ ๆ เย้ย ๆ ที่ไม่เหมือนของจริง ไม่ว่าจะเป็นรูปสัตว์ คน หรือสิ่งของที่วิกลวิการผิดไปจากภาพธรรมดา
4. งานศิลปะ ซึ่งสามารถแสดงรูปร่าง และลักษณะการเขียน เป็นลักษณะธรรมชาติหรือลักษณะเรขาคณิต หรือลักษณะอิสระอย่างใดอย่างหนึ่ง มีจุดมุ่งหมายเพื่อการบรรยาย หรือการแสดงออก หรือการตกแต่งอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลาย ๆ อย่างรวมกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การ์ตูน หมายถึง ภาพวาดลายเส้นในลักษณะต่าง ๆ ที่บิดเบี้ยว ยั่วยุ ไม่เหมือนของจริง ไม่ว่าจะเป็นรูปคน สัตว์ หรือสิ่งของ ที่มีรูปร่างลักษณะ ผิดธรรมชาติ ก่อให้เกิดความรู้สึกขบขัน ไร้ความสนใจของผู้ดู

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กต่อภาพการ์ตูน

โชเนล (Schonell. 1961 : 219) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านหนังสือการ์ตูน ของเด็กระหว่างอายุ 5-10 ปี พบว่า เด็กที่มีอายุในช่วงระหว่าง 8-10 ปี สนใจอ่านหนังสือ การ์ตูนแทบทั้งสิ้น

มีด (Meed. 1963 : 709) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูน แต่ละ ประเภท ของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 248 คน โดยการสัมภาษณ์ ปรากฏว่า เด็กวัยนี้ ชอบอ่านเรื่อง เด็กชายผจญภัยอินเดียนแดง เทพนิยาย แสดงว่า เด็กซึ่งมีอายุประมาณ 8 ปี สนใจอ่านหนังสือการ์ตูน เกี่ยวกับการผจญภัยอินเดียนแดง เทพนิยาย ซึ่งเป็นคนต่างเผ่าพันธุ์ที่น่า สนใจและเทพนิยาย เรียงตามลำดับ

งานทำนองเดียวกัน เกเซล (Gesell. 1946 : 317) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการ สนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็ก เขาพบว่า เด็กชอบอ่านหนังสือการ์ตูนแตกต่างกันตามวัย ดังนี้คือ

- เด็กอายุ 5-16 ปี สนใจอ่านหนังสือการ์ตูนมากกว่าวัยอื่น
- เด็กอายุ 5 ปี เป็นวัยที่กำลังสงสัยในรูปภาพชอบดูรูปการ์ตูนสนใจเรื่องตลกน้อย
- เด็กอายุ 6 ปี สนใจเบื้องต้น พยายามอ่านหรือให้คนอื่นอ่านให้ฟัง
- เด็กอายุ 7 ปี สนใจมาก อ่านได้ เริ่มซื้อ แลกเปลี่ยน ชอบเรื่องผจญภัยของ สัตว์และเรื่องบู๊ตึเด็ด
- เด็กอายุ 8 ปี สนใจถึงขีดสูงสุด
- เด็กอายุ 9 ปี ยังอ่านหนังสือการ์ตูนอยู่

นอกจากนี้ ฮิลเดรธ (Hildreth. 1958 : 521) ได้ทำการวิจัยในประเทศอังกฤษ ปรากฏว่า เด็กอายุ 6-16 ปี อ่านหนังสือการ์ตูนเป็นประจำ และฮิลเดรธยังได้ทำการศึกษาต่อ เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศของความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูน ซึ่งสำรวจจากเด็ก ในประเทศอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1950 ปรากฏว่า เด็กชายมีอัตราร้อยละ 95 และเด็กหญิงมี

อัตราร้อยละ 90 อ่านหนังสือการ์ตูน ซึ่งออกจำหน่ายเป็นรายเดือนเป็นประจำ เดือนละ 6-11 ฉบับ จากการสำรวจนี้แสดงให้เห็นว่า เด็กทั้งสองเพศต่างสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งสิ้น

ลาวรรณ โฉมเฉลา (2504 : 75) ศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนประถมปลาย พบว่า

1. เด็กชายอ่านหนังสือการ์ตูนมากกว่าเด็กหญิง
2. เด็กชายชอบอ่านหนังสือการ์ตูน โรดโพน ผจญภัย เด็กหญิงชอบอ่านการ์ตูนเกี่ยวกับ

เทพนิยาย

นั่นคือ เด็กทั้งสองเพศต่างสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนทั้งสิ้น แต่มีความแตกต่างกันในประเภทที่ตนชอบเท่านั้น

ดำรง เพชรพลา (2504 : 58-59) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านของเด็ก โดยใช้เด็กอายุ 9-10 ปี เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า เด็กชายและเด็กหญิงต่างมีความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนเป็นอย่างมาก

สุนัช ศรีสง่า (2516 : 53-69) ศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียน อายุ 8-10 ปี เมื่อปีการศึกษา 2515 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, 4 และ 5 ของโรงเรียนประถมสาธิตในกรุงเทพมหานคร จำนวน 662 คน รวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนอายุ 8 ปี สนใจอ่านการ์ตูนประกอบวรรณคดี หรือนิทานมากที่สุด นักเรียนอายุ 8-10 ปี สนใจอ่านการ์ตูนตลกขบขันมากที่สุด และนักเรียนอายุ 8, 9 และ 10 ปี สนใจการ์ตูนเกี่ยวกับความรักน้อยที่สุด

จะเห็นได้ว่า เด็กที่มีอายุระหว่าง 8-10 ปี ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนแทบทั้งสิ้น โดยจะอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนิทาน และตลกขบขันมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบแบบภาษาและแบบรูปภาพ

ดาร์ซี (Darcy. 1852 : 499-506) ได้ทำการศึกษาว่า แบบทดสอบประเภทใดเหมาะสมกับเด็กชั้นใด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 จำนวน 235 คน โดยแยกเป็น นักเรียนชาย 117 คน และนักเรียนหญิง 118 คน ของโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองนิวยอร์ก เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ เป็นแบบทดสอบทางภาษาของพินท์เนอร์ ฉบับบี (The Printner General Ability Form B) และแบบทดสอบรูปภาพของพินท์เนอร์

ฉบับเค (Form K) ผลการศึกษา ปรากฏว่า แบบทดสอบที่เป็นรูปภาพได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบที่เป็นภาษาถึง 8.28 คะแนน เด็กที่มีอายุ 126.5 เดือน จะได้คะแนนแบบทดสอบที่เป็นรูปภาพสูงกว่าเด็กอายุ 117.2 เดือน ถึง 8.62 คะแนน เด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างแบบทดสอบที่เป็นตัวหนังสือและรูปภาพ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบที่เป็นตัวหนังสือกับที่เป็นรูปภาพมีค่า .58

กูดอินาฟ (Greene. 1952 : 88-90 ; Citing Goodenough. 1932) ได้ทำการศึกษา เพื่อที่จะทราบว่าระดับอายุใดเหมาะสมกับแบบทดสอบที่เป็นตัวหนังสือ หรือที่เป็นรูปภาพ และได้สร้างแบบทดสอบมินิโซต้าฉบับหนึ่ง สำหรับทดสอบเด็กก่อนเข้าโรงเรียน (Minnesota Pre-school Test) สำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 1.5 - 6 ปี แบบทดสอบชุดนี้แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบที่เป็นตัวหนังสือ และแบบทดสอบที่เป็นรูปภาพ ทั้ง 2 ฉบับนี้ ต่างก็นำมาทดสอบกับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี แต่ใช้ได้ดีเฉพาะแบบทดสอบที่เป็นรูปภาพกับเด็กที่อายุมากกว่า 3 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบที่เป็นตัวหนังสือกับแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่า .68 - .94 ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เฉลี่ยเป็น .86 ส่วนสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบที่เป็นรูปภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า .67 - .92 และมีค่าสหสัมพันธ์เฉลี่ยเป็น .89 จากการศึกษาเหล่านี้ แสดงว่าแบบทดสอบที่เป็นรูปภาพก็ใช้ในการวัดผลนักเรียนได้ดี และไม่จำเป็นต้องใช้แบบทดสอบที่เป็นตัวหนังสือเสมอไป

คิลเลล (Killell. 1959 : 263-268) ได้ทำการศึกษาการใช้แบบทดสอบที่เป็นตัวหนังสือ และรูปภาพ ในกลุ่มตัวอย่างที่มีสองภาษาในเชื้อชาติที่ต่างกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งปรากฏผลว่า แบบทดสอบที่เป็นรูปภาพใช้ได้ดีกว่าแบบทดสอบที่เป็นภาษาหรือตัวหนังสือ สำหรับเด็กกลุ่มที่อยู่ในสังคมต่างกัน และที่มีการใช้ภาษา ตลอดจนเชื้อชาติต่างกัน

เกนเดอร์สัน และเฟลด์ท์ (Genderson And Feldt. 1960 : 115-121) ได้ร่วมกันทำการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 552 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้แบบทดสอบของกาลิฟอร์เนีย พบว่ากลุ่มที่ทำแบบทดสอบวัดตัวหนังสือได้ดีจะสามารถทำแบบทดสอบที่เป็นคำศัพท์และภาษาได้ดี ส่วนกลุ่มที่ทำแบบทดสอบรูปภาพได้ดี จะสามารถทำแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้ดี

แคมป์เบล (Campbell. 1961 : 889-913) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นตัวกำหนดความยากของข้อสอบ จัดประเภทที่เป็นรูปภาพ จำนวน 8 ฉบับ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ

ระหว่าง 11-12.5 ปี จำนวน 639 คน พบว่า องค์ประกอบภายในที่สำคัญที่สุดต่อความยากของข้อสอบ จัดประเภทรูปภาพ ได้แก่คุณสมบัติดังต่อไปนี้ เรียงจากง่ายไปยาก คือ รูปทรง ความลึก การแรเงา ตำแหน่ง และขนาด ถ้ารูปภาพมีคุณสมบัติต่างกันหลายด้านจะทำให้ความยากของข้อสอบเพิ่มขึ้นด้วย

อังคณา ตันติรัตนานนท์ (2511 : 75-79) ได้ศึกษาความสามารถในการตอบแบบทดสอบชนิดเป็นรูปภาพและเป็นตัวหนังสือของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 4 และปีที่ 7 โดยใช้แบบทดสอบที่เป็นรูปภาพ และตัวหนังสือ ชนิดจัดเข้าพวกและอุปมาอุปไมย ชนิดละ 2 ฉบับ ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบรูปภาพมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบประเภทตัวหนังสือ ส่วนด้านความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 2 ชนิด ไม่แตกต่างกัน แบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด ส่วนแบบทดสอบที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 คือ แบบทดสอบตัวหนังสือทั้ง 2 ชนิดด้านความแตกต่างระหว่างอายุ แบบทดสอบที่เหมาะสมกับเด็กอายุ 12 ปี คือ แบบทดสอบอุปมาอุปไมย ทั้งตัวหนังสือและรูปภาพ และแบบทดสอบเข้าพวกชนิดตัวหนังสือ ส่วนแบบทดสอบไม่เข้าพวกชนิดรูปภาพเหมาะสมกับเด็กอายุ 9 ปี ด้านความเชื่อมั่นแบบทดสอบรูปภาพเหมาะสมกับเด็กอายุต่ำ ๆ แบบทดสอบประเภทตัวหนังสือเหมาะสมกับเด็กอายุมาก ๆ ความแตกต่างระหว่างเพศ แบบทดสอบตัวหนังสือและรูปภาพได้ผลใกล้เคียงกัน

จากการศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบภาษาและรูปภาพ จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบที่เป็นรูปภาพจะใช้ในการวัดผลนักเรียนได้ดี และนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบประเภทตัวหนังสือ และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กต่อภาพการ์ตูน พบว่า เด็กที่มีอายุระหว่าง 8 - 10 ปี ทั้งชายและหญิงจะสนใจอ่านหนังสือการ์ตูนประเภทนิทาน และตลกขบขันมากที่สุด และจากการศึกษาไม่ปรากฏว่ามีการสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน เพื่อให้เหมาะสมกับวัย และระดับการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวน 298 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 8,327 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวน 502 คน โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. ประมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ($\alpha = .05$) เมื่อเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากรแล้ว ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย จำนวน 382 คน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 260 ; อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967 : 886-887)

2. สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนในแต่ละขนาด โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 173 คน โรงเรียนขนาดกลาง 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 230 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 99 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 21 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 502 คน ซึ่งใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังรายละเอียดในตาราง 1

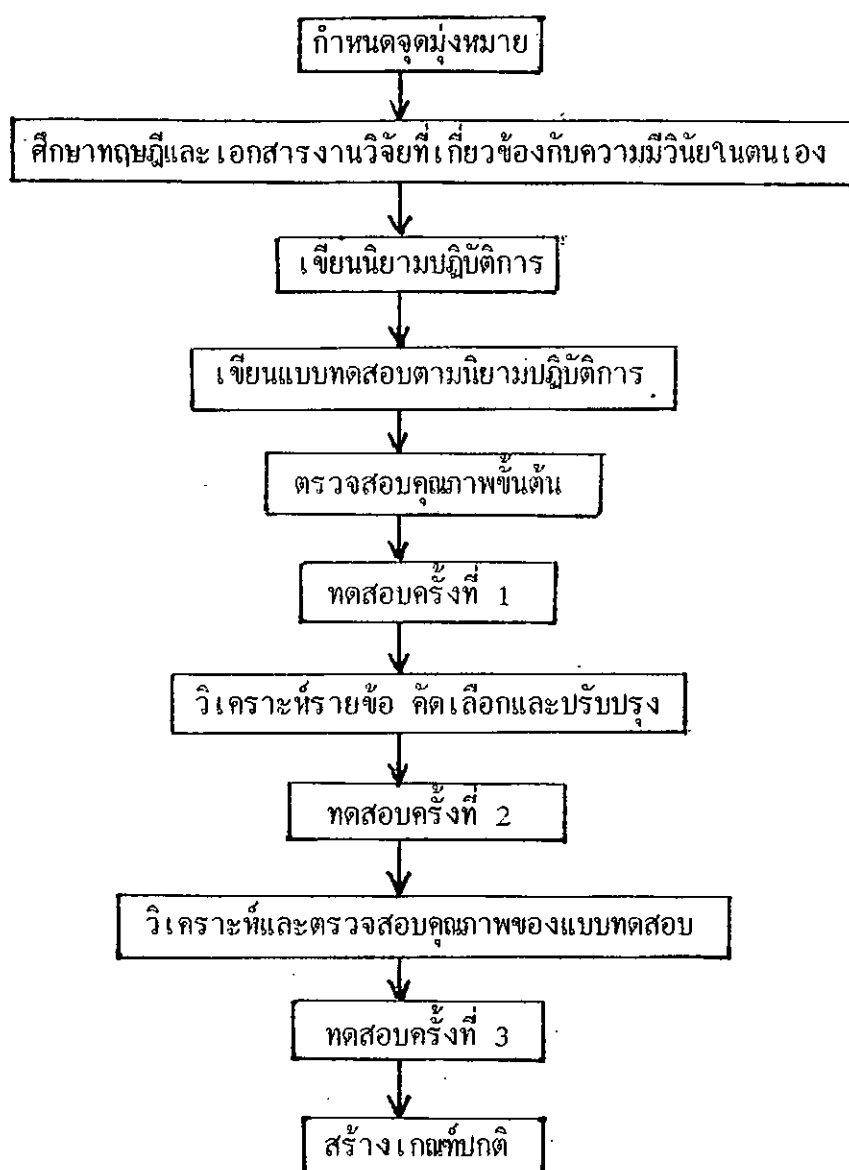
$$\frac{100}{10} = \frac{96}{10}$$
$$100 \times = \frac{96}{10}$$

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน จำนวนห้องเรียนและจำนวนนักเรียน

ชื่อโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน(จำนวนนักเรียน)
<u>ขนาดใหญ่</u>	
บ้านวังใหม่	2(55)
ชุมชนบ้านหนองแขวง	2(63)
บ้านเหล่าอ้อย	2(55)
<u>ขนาดกลาง</u>	
บ้านหนองกะพ้อ	1(27)
บ้านแก่งสี่เสียด	1(18)
บ้านหนองข่า	1(19)
สามัคคีราษฎร์บำรุง	1(32)
บ้านแก่งสะเดา	1(24)
บ้านบ่อนางชิง	1(35)
วัดพุทธนิสาร	1(33)
ชุมชนบ้านโนนสาวเอ้	1(25)
บ้านหนองมิ่ง	1(17)
<u>ขนาดเล็ก</u>	
บ้านหนองไทร	1(17)
บ้านวังจั่น	1(14)
วังศรีทอง	1(17)
บ้านเขาดิน	1(18)
บ้านกุดแต่	1(14)
บ้านห้วยไคร้	1(19)
รวม	21(502)

วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

จากภาพประกอบ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
 - 1.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 1.2 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 1.3 เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ
2. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง โดยผู้วิจัยศึกษานิยาม ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง
3. เขียนนิยามปฏิบัติการของความมีวินัยในตนเองที่สรุปได้จากเอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่ค้นคว้า
4. เขียนแบบทดสอบตามนิยามปฏิบัติการที่นิยามไว้ในแต่ละด้าน ด้านละ 6 ข้อ รวม 60 ข้อ โดยมีรูปแบบดังนี้
 - 4.1 ลักษณะของข้อสอบที่สร้างขึ้น เป็นแบบสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน และมีคำพูดหรือคำสนทนาประกอบ แล้วให้นักเรียนพิจารณาว่าจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อเกิดสถานการณ์นั้นกับตนเอง มีตัวเลือก 3 ตัวเลือก
 - 4.2 การให้คะแนนแต่ละข้อ มีน้ำหนักเป็น 0, 1, 2 ดังนี้

ไม่มีวินัยในตนเอง	ให้ 0 คะแนน
มีวินัยในตนเองปานกลาง	ให้ 1 คะแนน
มีวินัยในตนเองสูง	ให้ 2 คะแนน
5. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบขั้นต้น ด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงภาพการ์ตูน ตัวเลือก และความเหมาะสมของน้ำหนักคะแนน
6. ทดสอบครั้งที่ 1 นำแบบทดสอบที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพขั้นต้น จำนวน 44 ข้อ ไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 คน
7. วิเคราะห์แบบทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป
8. ทดสอบครั้งที่ 2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือก และปรับปรุงจากการทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 212 คน..

9. วิเคราะห์แบบทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อ

9.1 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ t-test เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

9.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการใช้แบบประเมินของครูประจำชั้น และเพื่อนร่วมห้องเรียน จากสูตร Pearson Product Moment Correlation Coefficient

9.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ

9.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

10. ทดสอบครั้งที่ 3 นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดลองสอบกับนักเรียน จำนวน 502 คน เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ

11. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) นำคะแนนจากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งที่ 3 ไปคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วเทียบหาค่าทีปกติ (T-score) ดังนี้

เมื่อต้องการทราบว่านักเรียนคนใดมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับใด จะใช้เกณฑ์การพิจารณาของ ซวาล แพร์ตูล (2520 : 53) ดังนี้

ตั้งแต่ T65 หรือสูงกว่า	แปลว่า มีวินัยในตนเองสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T64	แปลว่า มีวินัยในตนเองสูง
ตั้งแต่ T45 - T54	แปลว่า มีวินัยในตนเองปานกลาง
ตั้งแต่ T35 - T44	แปลว่า มีวินัยในตนเองต่ำ
ต่ำกว่า T35	แปลว่า มีวินัยในตนเองต่ำมาก

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ครอบคลุมพฤติกรรม 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรับผิดชอบ	จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	จำนวน 10 ข้อ
3. ด้านความซื่อสัตย์	จำนวน 10 ข้อ
4. ด้านการตรงต่อเวลา	จำนวน 10 ข้อ
5. ด้านความเป็นผู้นำ	จำนวน 10 ข้อ
6. ด้านความอดทน	จำนวน 10 ข้อ
รวมทั้งหมด	60 ข้อ

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียน โดยให้นักเรียนดูภาพเหล่านี้แล้วตอบคำถาม ถ้าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นกับตัวเอง คำตอบที่นักเรียนตอบไม่มีข้อใดถูกหรือผิดอย่างแท้จริง และจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนและตัวของนักเรียน
2. วิธีตอบ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ☐ ได้ตัวอักษร ก, ข, และ ค ซึ่งตรงกับตัวเลือกที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อสอบวัดความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ

0)

ถ้านักเรียนเป็นสมชาย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไปถึงโรงเรียนเวลาเช้าแถวพอดี (0 คะแนน)
- ข. ไปถึงโรงเรียนกวาดห้องนิตหน่อยแล้วไปเล่น (1 คะแนน)
- ค. ไปถึงโรงเรียนทำความสะอาดห้องจนเสร็จแล้วไปเล่น (2 คะแนน)

ข้อสอบวัดความมีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

00)

ถ้านักเรียนเป็นมนตรี นักเรียนจะอย่างไร

- ก. นั่งเฉย ๆ (0 คะแนน)
- ข. ยกมือถามครูทันที (2 คะแนน)
- ค. บอกให้เพื่อนถามครูแทน (1 คะแนน)

ข้อสอบวัดความมีวินัยในตนเองด้านความซื่อสัตย์

000)

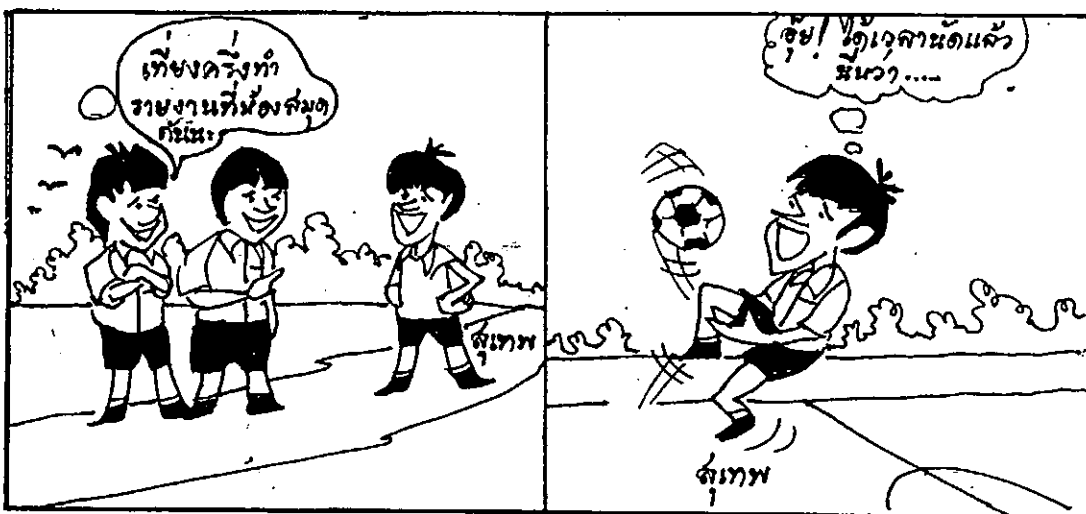

ถ้านักเรียนเป็นจามนท นักเรียนจะอย่างไร

ก. นำเงินไปคืนแม่ค้าทันที	(2 คะแนน)
ข. เก็บเอาไว้ เพราะแม่ค้าทอนเกินเอง	(0 คะแนน)
ค. นำเงินไปคืน เพราะกลัวแม่ค้าตามมาทวง	(1 คะแนน)

ข้อสอบวัดความมีวินัยในตนเองด้านการตรงต่อเวลา

0000)

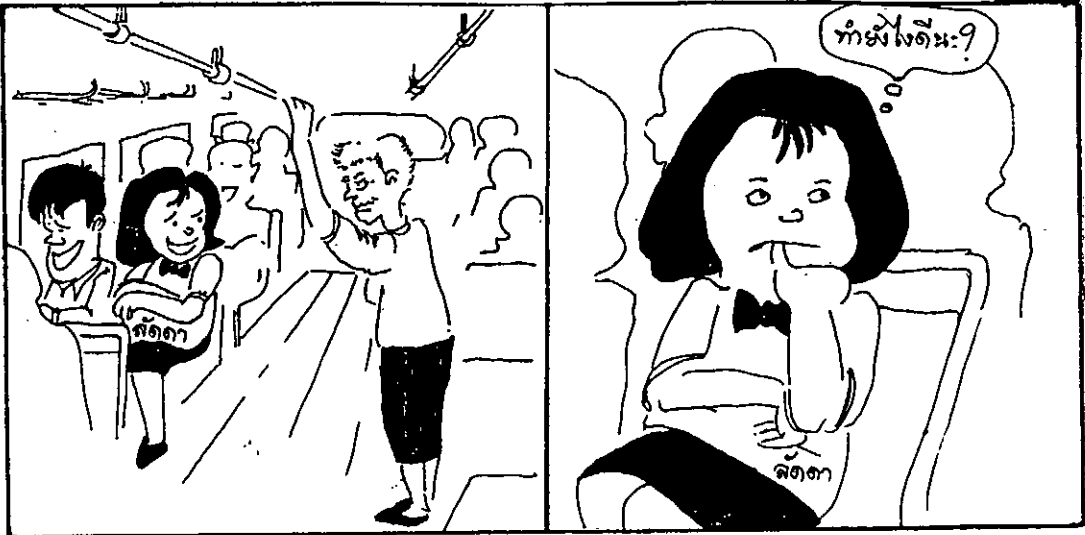

ถ้านักเรียนเป็นสุเทพ นักเรียนจะอย่างไร

ก. รีบไปห้องสมุด เพราะได้เวลานัดแล้ว	(2 คะแนน)
ข. รีบไปห้องสมุด เพราะกลัวเพื่อนโกรธ	(1 คะแนน)
ค. เล่นฟุตบอลต่ออีกสักครู่ แล้วจึงไปห้องสมุด	(0 คะแนน)

ข้อสอบวัดความมีวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำ

00000)

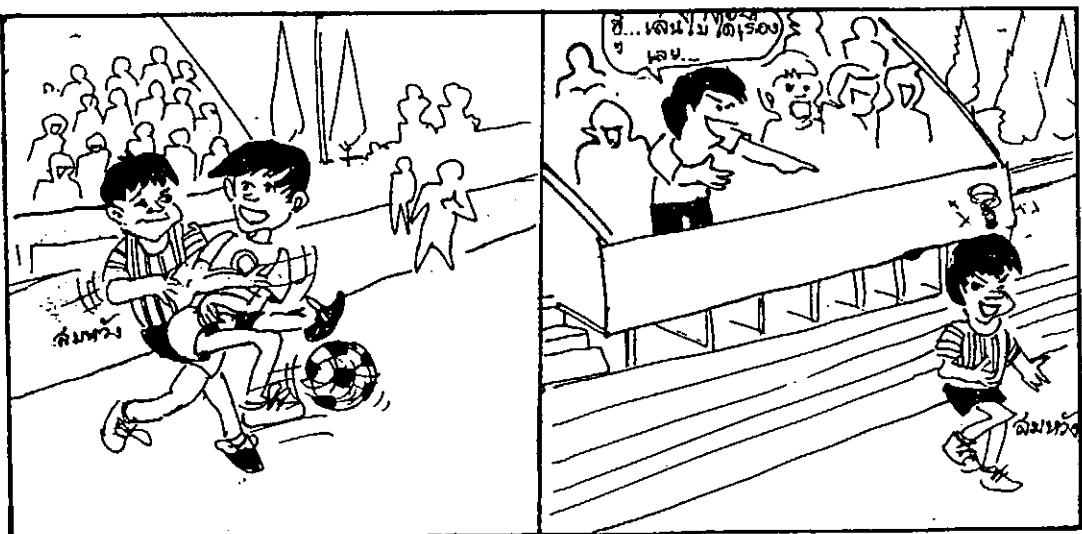

ถ้านักเรียนเป็นลัดดา นักเรียนจะอย่างไร

ก. ลุกให้คนแก่ที่นั่ง	(2 คะแนน)
ข. แกล้งทำเป็นไม่เห็น	(0 คะแนน)
ค. แบ่งที่ให้คนแก่นั่งด้วย	(1 คะแนน)

ข้อสอบวัดความมีวินัยในตนเองด้านความอดทน

000000)

ถ้านักเรียนเป็นสมหวัง นักเรียนจะอย่างไร

ก. เล่นฟุตบอลต่อโดยไม่สนใจ	(2 คะแนน)
ข. หันไปมองคนที่พูดอย่างไม่พอใจ	(1 คะแนน)
ค. โกรธและหันไปตวาดคนที่พูดว่าตนเอง	(0 คะแนน)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา และกำหนดวันเวลาในการสอบ

2. จัดเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ

3. วางแผนดำเนินการสอบ โดยผู้วิจัยดำเนินการสอบเอง

4. ชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการสอบและขอความร่วมมือนักเรียน ให้ตอบตามความรู้ที่แท้จริงของตน

5. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบ และวิธีตอบก่อนที่จะลงมือทำ

6. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

6.1 นำแบบทดสอบไปสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 คน เพื่อปรับปรุงข้อสอบ

6.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 212 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ด้านความเชื่อมั่น ด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และด้านความเที่ยงตรงตามสภาพ

6.3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือก และปรับปรุงไปทดสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 502 คน เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t-test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 187 ; อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957 : 152-154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient)
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
	S_i^2	แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

4. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent validity) โดยหาความสัมพันธ์
ระหว่างคะแนนจากการทดสอบ กับคะแนนที่ได้จากการสังเกตของครู โดยใช้สูตร Pearson
Product Moment Correlation Coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2524 : 164)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(N \sum X^2 - (\sum X)^2) (N \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ	N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\sum X$		แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X
$\sum Y$		แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ Y
$\sum X^2$		แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$		แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum XY$		แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนนดิบ X กับ Y แต่ละคู่

5. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบระหว่างแบบทดสอบแต่ละด้านกับรวมทั้งฉบับ โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Correlatoin Coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 164)

6. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ไทล์และใช้พื้นที่ใต้โค้งของโค้งปกติแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2522 : 148-153)

7. ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) โดยใช้สูตร (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์. 2524 : 92)

$$PR = \frac{100}{N} (cf + \frac{1f}{2})$$

เมื่อ	PR	แทน	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	f	แทน	ความถี่แต่ละช่วงคะแนน
	cf	แทน	ความถี่สะสม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S ²	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อของแบบทดสอบ
SE _{meas}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
r _{tt}	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
T	แทน	คะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score)
CV	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย
X	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง
X ₁	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ
X ₂	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
X ₃	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์
X ₄	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านการตรงต่อเวลา
X ₅	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ
X ₆	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความอดทน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบเบื้องต้น

1.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ

1.2 ความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity)

ตอนที่ 2 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 1

2.1 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

2.2 การคัดเลือกข้อสอบเพื่อนำไปทดสอบครั้งที่ 2

ตอนที่ 3 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 2

3.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ

3.2 ความเชื่อมั่นและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

3.3 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

3.4 ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity)

3.5 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

ตอนที่ 4 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 3 คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การประเมินคุณภาพของแบบทดสอบเบื้องต้น

1.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน จำนวน 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน

1.1.1 ด้านความรับผิดชอบ	จำนวน	10 ข้อ	ข้อที่	1-10
1.1.2 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	จำนวน	10 ข้อ	ข้อที่	11-20
1.1.3 ด้านความซื่อสัตย์	จำนวน	10 ข้อ	ข้อที่	21-30
1.1.4 ด้านการตรงต่อเวลา	จำนวน	10 ข้อ	ข้อที่	31-40

1.1.5 ด้านความเป็นผู้นำ จำนวน 10 ข้อ ข้อที่ 41-50

1.1.6 ด้านความอดทน จำนวน 10 ข้อ ข้อที่ 51-60

1.2 ความเที่ยงตรงเชิงพินิจ

ในการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบเบื้องต้นนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองจำนวน 60 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณา(ข้อสอบ)เป็นรายข้อ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อสอบด้านภาษาที่ใช้ในข้อความ เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผลการพิจารณาแบบทดสอบของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นได้ตรงกับคำนิยามที่ได้กำหนดไว้ โดยมีความเห็นว่าใช้ได้ สอดคล้องกันเป็นรายข้อ ตั้งแต่ 60 เปอร์เซนต์ขึ้นไป ได้ข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาขั้นต้น จำนวน 46 ข้อ

ตอนที่ 2 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 1

2.1 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

1/24

ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบครั้งที่ 1 ของแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ซึ่งมีกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 32 คน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้าน ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	2.00	0.00	1.84	0.27	1.78	คัดเลือกไว้
2	1.94	0.13	2.00	0.00	-1.00	ตัดออก
3	1.97	0.03	1.41	0.70	3.73	คัดเลือกไว้
4	2.00	0.00	1.22	0.76	5.20	คัดเลือกไว้
5	2.00	0.00	1.75	0.45	2.08	คัดเลือกไว้

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
6	2.00	0.00	1.94	0.06	1.50	ตัดออก
7	2.00	0.00	1.91	0.09	1.80	คัดเลือกไว้
8	2.00	0.00	2.00	0.00	0.00	ตัดออก
9	1.81	0.16	1.66	0.30	1.25	ตัดออก
10	2.00	0.00	1.75	0.39	2.27	คัดเลือกไว้
11	1.84	0.14	1.13	0.89	3.94	คัดเลือกไว้
12	2.00	0.00	1.69	0.29	3.10	คัดเลือกไว้
13	2.00	0.00	1.69	0.48	2.58	คัดเลือกไว้
14	2.00	0.00	1.72	0.27	3.11	คัดเลือกไว้
15	1.94	0.06	1.72	0.34	2.00	คัดเลือกไว้
16	2.00	0.00	1.78	0.31	2.20	คัดเลือกไว้
17	1.91	0.09	1.81	0.22	1.00	ตัดออก
18	2.00	0.00	1.66	0.49	2.83	คัดเลือกไว้
19	1.94	0.06	1.63	0.37	2.58	คัดเลือกไว้
20	2.00	0.00	1.69	0.48	2.58	คัดเลือกไว้
21	1.97	0.03	1.84	0.20	1.63	ตัดออก
22	2.00	0.00	1.88	0.11	2.00	คัดเลือกไว้
23	2.00	0.00	1.75	0.39	2.27	คัดเลือกไว้
24	1.97	0.03	1.56	0.38	3.73	คัดเลือกไว้
25	2.00	0.00	1.81	0.22	2.38	คัดเลือกไว้

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
26	2.00	0.00	1.72	0.21	3.50	คัดเลือกไว้
27	1.97	0.03	1.59	0.57	2.71	คัดเลือกไว้
28	1.84	0.20	1.44	0.64	2.50	คัดเลือกไว้
29	2.00	0.00	1.63	0.56	2.85	คัดเลือกไว้
30	1.84	0.14	1.44	0.58	2.67	คัดเลือกไว้
31	2.00	0.00	1.41	0.70	3.93	คัดเลือกไว้
32	1.97	0.03	1.63	0.50	2.62	คัดเลือกไว้
33	2.00	0.00	1.81	0.22	2.38	คัดเลือกไว้
34	1.66	0.36	1.28	0.60	2.24	คัดเลือกไว้
35	2.00	0.00	1.44	0.64	4.00	คัดเลือกไว้
36	1.97	0.03	1.06	0.71	6.07	คัดเลือกไว้
37	1.88	0.11	1.38	0.63	3.33	คัดเลือกไว้
38	1.97	0.03	1.47	0.58	3.57	คัดเลือกไว้
39	1.94	0.06	1.56	0.38	3.17	คัดเลือกไว้
40	2.00	0.00	1.50	0.58	3.85	คัดเลือกไว้
41	2.00	0.00	1.69	0.35	3.10	คัดเลือกไว้
42	1.94	0.13	1.28	0.66	4.13	คัดเลือกไว้
43	2.00	0.00	1.34	0.81	4.13	คัดเลือกไว้
44	2.00	0.00	1.47	0.64	3.79	คัดเลือกไว้
45	1.78	0.18	1.41	0.57	2.47	คัดเลือกไว้
46	1.88	0.18	1.38	0.56	3.33	คัดเลือกไว้

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 46 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.00 ถึง 6.07 มีข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์คือ $t < 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 152-154) จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 2, 6, 8, 9, 17 และ 21 และคัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์ที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.78 ถึง 6.07 ไว้ จำนวน 40 ข้อ

2.2 การคัดเลือกข้อสอบเพื่อนำไปทดสอบครั้งที่ 2

ผลการวิเคราะห์จากการทดสอบครั้งที่ 1 จะเห็นได้ว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมานั้น ข้อสอบบางข้อยังมีค่าอำนาจจำแนก (ค่า t) ไม่ถึงเกณฑ์ ดังนั้น ในการคัดเลือกข้อสอบเพื่อรวบรวมเป็นฉบับใหม่เพื่อนำไปทดลองสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยจึงตัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ออก และคัดเลือกข้อสอบที่ใช้ได้ในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านความรับผิดชอบ	จำนวน	5 ข้อ
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	จำนวน	7 ข้อ
ด้านความซื่อสัตย์	จำนวน	6 ข้อ
ด้านการตรงต่อเวลา	จำนวน	7 ข้อ
ด้านความเป็นผู้นำ	จำนวน	7 ข้อ
ด้านความอดทน	จำนวน	8 ข้อ
รวม		40 ข้อ

ตอนที่ 3 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 2

3.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ

เมื่อนำแบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 212 คน ได้ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 2

แบบทดสอบ	N	n	$\bar{X}$	S	CV
X ₁	212	5	1.8462	.3009	16.2983
X ₂	212	7	1.7574	.3563	20.2743
X ₃	212	6	1.7500	.4208	24.0457
X ₄	212	7	1.6550	.3886	23.4804
X ₅	212	7	1.5431	.4613	29.8944
X ₆	212	8	1.5879	.4463	28.1063
X	212	40	1.6781	.3275	19.5161

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จำนวน 40 ข้อ มีค่าเฉลี่ยรายด้านตั้งแต่ 1.5431 ถึง 1.8462 ทั้งฉบับ 1.6781 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายด้านตั้งแต่ .3009 ถึง .4613 ทั้งฉบับ .3275 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายรายด้านตั้งแต่ 16.2983 ถึง 29.8944 ทั้งฉบับ 19.5161 โดยแบบทดสอบด้านความเป็นผู้นำ มีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายสูงสุด และแบบทดสอบด้านความรับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายต่ำสุด

3.2 ความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำผลการสอบแต่ละด้านมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 2

แบบทดสอบ	r_{tt}	SE_{meas}
X ₁	0.6334**	± 0.1821
X ₂	0.7238**	± 0.1873
X ₃	0.7902**	± 0.1927
X ₄	0.7306**	± 0.2017
X ₅	0.7422**	± 0.2342
X ₆	0.7969**	± 0.2011
X	0.9296**	± 0.0869

(** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล บ่งชี้ว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นรายด้านตั้งแต่ 0.6334 ถึง 0.7969 ทั้งฉบับ 0.9296 โดยแบบทดสอบด้านความอดทนมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด และแบบทดสอบด้านความรับผิดชอบมีค่าความเชื่อมั่นต่ำที่สุด และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดรายด้าน ตั้งแต่ ± 0.1821 ถึง ± 0.2342 ทั้งฉบับ ± 0.0869 โดยแบบทดสอบด้านความเป็นผู้นำ มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดสูงสุด และแบบทดสอบด้านความรับผิดชอบ มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดต่ำสุด

3.3 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ซึ่งมีกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 53 คน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความมีวินัย
ในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
1	2.00	0.00	1.81	0.23	2.71	
2	1.94	0.04	1.49	0.60	4.09	
3	1.98	0.02	1.51	0.49	4.70	
4	2.00	0.00	1.68	0.45	3.56	
5	2.00	0.00	1.57	0.63	3.91	
6	2.00	0.00	1.51	0.45	5.44	
7	1.91	0.13	1.02	0.71	6.85	
8	2.00	0.00	1.32	0.72	5.67	
9	2.00	0.00	1.13	0.85	6.69	
10	2.00	0.00	1.42	0.63	5.27	
11	2.00	0.00	1.51	0.60	4.45	
12	1.92	0.15	1.40	0.67	4.33	
13	2.00	0.00	1.13	0.77	9.25	
14	2.00	0.00	1.02	0.71	8.17	
15	2.00	0.00	1.32	0.72	5.67	
16	2.00	0.00	1.23	0.76	6.42	
17	2.00	0.00	1.28	0.71	6.00	
18	2.00	0.00	1.25	0.77	6.25	
19	1.98	0.02	1.28	0.55	7.00	
20	2.00	0.00	1.38	0.59	5.64	

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	หมายเหตุ
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}_1$	S^2		
21	2.00	0.00	1.09	0.74	7.58	
22	1.74	0.28	1.02	0.56	5.54	
23	1.98	0.02	0.92	0.69	8.83	
24	1.94	0.05	0.98	0.63	8.73	
25	1.96	0.04	1.06	0.71	8.00	
26	2.00	0.00	0.79	0.71	10.08	
27	2.00	0.00	1.25	0.65	6.82	
28	1.68	0.30	0.91	0.78	5.50	
29	2.00	0.00	0.94	0.59	9.64	
30	1.98	0.02	0.85	0.67	10.67	
31	2.00	0.00	0.96	0.73	8.67	
32	1.92	0.11	1.06	0.63	7.17	
33	1.91	0.09	1.06	0.63	7.08	
34	2.00	0.00	1.02	0.79	8.17	
35	1.98	0.02	1.02	0.79	8.00	
36	2.00	0.00	1.13	0.66	7.91	
37	2.00	0.00	0.91	0.70	9.91	
38	2.00	0.00	1.17	0.76	6.92	
39	1.92	0.07	0.87	0.73	8.75	
40	1.83	0.14	0.94	0.67	7.42	

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.71 ถึง 10.67 ทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าเกณฑ์ คือ $t > 1.75$ ตามเกณฑ์ของเอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 152-154)

3.4 ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำผลการสอบในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านของแบบทดสอบ มาหาความสัมพันธ์กับคะแนนการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง หาได้จากการสังเกตของครูประจำชั้น และเพื่อนร่วมชั้นจำนวน 5 คน โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม แล้วหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากการสังเกต แล้วจึงนำไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนผลการสอบ โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Correlation Coefficient ดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	ความเที่ยงตรงตามสภาพ
X ₁	.1999*
X ₂	.2205**
X ₃	-.0184
X ₄	.2272**
X ₅	.2142**
X ₆	.1972*
X	.2791**

(** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

(* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงตามสภาพ ตั้งแต่ $-.0184$ ถึง $.2205$ ทั้งฉบับ .2791

3.5 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำผลการสอบแต่ละด้าน และรวมทุกด้านของแบบทดสอบ มาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ ดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ วัดความมีวินัยในตนเอง แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X
X ₁	1.0000	.5130**	.4323**	.4045**	.3626**	.3295**	.5590**
X ₂		1.0000	.6653**	.6025**	.5724**	.5130**	.7835**
X ₃			1.0000	.7011**	.6180**	.5890**	.8275**
X ₄				1.0000	.7244**	.7245**	.8799**
X ₅					1.0000	.7217**	.8633**
X ₆						1.0000	.8499**
X							1.0000

(** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแต่ละด้านตั้งแต่ $.3295$ ถึง $.7245$ แบบทดสอบด้านการตรงต่อเวลาและด้านความอดทนมีความสัมพันธ์กันสูงสุด และแบบทดสอบด้านความรับผิดชอบและด้านความอดทนมีความสัมพันธ์กันต่ำสุด ส่วนแบบทดสอบแต่ละด้านกับแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ $.5590$ ถึง $.8799$ แบบทดสอบด้านการตรงต่อเวลากับแบบทดสอบทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันสูงสุด และแบบทดสอบด้านความรับผิดชอบกับแบบทดสอบทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันต่ำสุด

ตอนที่ 4 การทดสอบแบบทดสอบครั้งที่ 3

เกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการตอบแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองแต่ละด้าน มาสร้างเป็นเกณฑ์ปกติ (Norms) ซึ่งเป็นเกณฑ์ท้องถิ่น (Local Norm) เฉพาะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้วเท่านั้น โดยสร้างเกณฑ์ในรูปที่ปกติ ดังตาราง 8 และ 9

ตาราง 8 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองแต่ละด้าน

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ					
	X1	X2	X3	X4	X5	X6
	5 ข้อ 10 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	6 ข้อ 12 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	8 ข้อ 16 คะแนน
16						63
15						55
14		58		59	62	51
13		50		52	55	48
12		46	56	48	51	47
11		43	47	45	48	45
10	56	41	44	43	45	43
9	46	39	41	41	44	41
8	42	37	40	40	42	39
7	38	35	38	37	40	37
6	35	31	37	34	37	34

ตาราง 8 (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ					
	X1	X2	X3	X4	X5	X6
	5 ข้อ 10 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	6 ข้อ 12 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	8 ข้อ 16 คะแนน
5	32	28	35	31	34	31
4	30	26	32	27	30	28
3	28	22	29	23	27	23
2	26		23	21	23	
1	23				19	

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T23-T56 ด้านความเชื่อมั่นในตนเองมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T22-T58 ด้านความซื่อสัตย์มีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T23-T56 ด้านการตรงต่อเวลามีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T21-T59 ด้านความเป็นผู้นำมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T19-T62 และด้านความอดทนมีช่วงคะแนนปกติอยู่ระหว่าง T23-T63

ตาราง 9 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองรวมทั้งฉบับ

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
80	71	64	45	48	39
79	65	63	44	47	38
78	61	62	44	46	38
77	59	61	44	45	37
76	57	60	43	44	37
75	54	59	43	43	36
74	53	58	43	42	35
73	52	57	42	41	34
72	51	56	42	40	34
71	49	55	42	39	32
70	48	54	41	38	32
69	48	53	41	37	31
68	47	52	41	36	30
67	47	51	40	35	29
66	46	50	40	34	27
65	45	49	39	33	23

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง มีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T23-T71

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวน 842 คน ใช้ในการทดสอบเครื่องมือ ครั้งที่ 1 จำนวน 128 คน ครั้งที่ 2 จำนวน 212 คน และใช้ในการทดลองครั้งที่ 3 จำนวน 502 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน ที่วัดความคิดเห็น ความรู้สึก และพฤติกรรม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้

ความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ	จำนวน 5 ข้อ
ความมีวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	จำนวน 7 ข้อ
ความมีวินัยในตนเองด้านความซื่อสัตย์	จำนวน 6 ข้อ
ความมีวินัยในตนเองด้านการตรงต่อเวลา	จำนวน 7 ข้อ
ความมีวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำ	จำนวน 7 ข้อ
ความมีวินัยในตนเองด้านความอดทน	จำนวน 8 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาและกำหนดวัน เวลา ในการสอบ

2. จัดเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ

3. วางแผนดำเนินการสอบ โดยผู้วิจัยดำเนินการสอบเอง

4. ชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการสอบ และขอความร่วมมือนักเรียนเพื่อให้ได้ผลที่ตรงความจริง

5. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบ และวิธีตอบก่อนที่จะลงมือทำ

6. นำผลการสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

6.1 การทดสอบครั้งที่ 1 จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 คน เพื่อวิเคราะห์ปรับปรุง และคัดเลือกข้อสอบ

6.2 การทดสอบครั้งที่ 2 จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 212 คน เพื่อวิเคราะห์ปรับปรุง คุณภาพของแบบทดสอบในด้านอำนาจจำแนก ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น

6.3 การทดสอบครั้งที่ 3 จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 502 คน เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 1 สรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จำนวน 46 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.00 ถึง 6.07 ไม่ผ่านเกณฑ์ 6 ข้อ ซึ่งแยกเป็นรายด้านดังนี้ ด้านความรับผิดชอบมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.00 ถึง 5.20 ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 ข้อ ด้านความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.00 ถึง 3.94 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ด้านความซื่อสัตย์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.00 ถึง 3.73 ไม่ผ่านเกณฑ์ 2 ข้อ ด้านการตรงต่อเวลามีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.38 ถึง 3.93 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ด้านความเป็นผู้นำมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.24 ถึง 6.07 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ด้านความอดทนมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.47 ถึง 4.13 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จากการทดสอบครั้งที่ 2 สรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.71 ถึง 10.67 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ซึ่งแยกเป็นรายด้านดังนี้ ด้านความรับผิดชอบมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.71 ถึง 4.70 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ด้านความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.33 ถึง 6.85 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ด้านความซื่อสัตย์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.67 ถึง 9.25 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ด้านการตรงต่อเวลามีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.64 ถึง 8.83 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ด้านความเป็นผู้นำมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 5.50 ถึง 10.67 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ด้านความอดทนมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 6.92 ถึง 9.91 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบครั้งที่ 2 ได้คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความอดทน และรวมทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .6334, .7238, .7902, .7306 7422, .7969 และ .9296 ตามลำดับ

4. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง หาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน

ผลการสอบครั้งที่ 2 กับคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งครูประจำชั้นและเพื่อนๆ ร่วมชั้นเรียนเป็นผู้สังเกต โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Correlation Coefficient ผลปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความอดทน และรวมทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .1999 .2205, -.0184, .2272, .2142, .1972 และ .2791 ตามลำดับ โดยแบบทดสอบด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการตรงต่อเวลา และด้านความเป็นผู้นำ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านความซื่อสัตย์มีค่าเป็นลบ

5. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง โดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 2 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์รายด้านตั้งแต่ .3295 ถึง .7245 ส่วนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายด้านกับรวมทั้งฉบับมีค่าตั้งแต่ .5590 ถึง .8799 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

7. เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3 ในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) ผลปรากฏ ดังนี้ แบบทดสอบด้านความรับผิดชอบมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T33-T56 ด้านความเชื่อมั่นในตนเองมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T22-T58 ด้านความซื่อสัตย์มีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T23-T56 ด้านการตรงต่อเวลามีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T21-T59 ด้านความเป็นผู้นำมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T19-T62 ด้านความอดทนมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T23-T63 และรวมทั้งฉบับมีช่วงคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T23-T71

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย คือ ต้องการสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองที่มีคุณภาพ ซึ่งอภิปรายได้ดังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

จากการทดสอบครั้งที่ 1 แบบทดสอบ จำนวน 46 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ -1.00 ถึง 6.07 ข้อสอบมีค่าไม่ถึงเกณฑ์ 6 ข้อ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นการทดสอบครั้งแรกจึงอาจมีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น ความกำกวมของภาษาที่เป็นตัวเลือก ลักษณะตัวเลือกซับซ้อนทางดีหรือไม่ดีเด่นชัดเกินไป เวลาที่ใช้ในการสอบไม่ดีพอ ดังนั้น ในการคัดเลือกและรวบรวมเป็นฉบับใหม่จึงคัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงและอยู่ในเกณฑ์ และตัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ออก ปรากฏว่าได้ข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ แล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 2

ค่าอำนาจจำแนกจากการทดสอบครั้งที่ 2 แบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.71 ถึง 10.67 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ของเอ็ดเวิร์ด (Edward, 1957 : 152-154) ที่กำหนดว่าค่าอำนาจจำแนกที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ข้อสอบเกือบทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 ทั้งนี้ แสดงว่าข้อสอบได้รับการคัดเลือกและปรับปรุงดีขึ้น ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ขึ้นด้วย จึงทำให้มีค่าอำนาจจำแนกดีขึ้น จากเกณฑ์ของเอ็ดเวิร์ดดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่ใช้ได้ตามต้องการ

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ

ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยแยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากการทดสอบครั้งที่ 2 เป็นรายด้านมีค่าตั้งแต่ $.6334$ ถึง $.7969$ และรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ $.9296$ จะเห็นว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละด้านมีค่าใกล้เคียงกัน และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ทุกค่า ซึ่งสอดคล้องกับที่ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2539 : 209) ได้กล่าวไว้ว่า ค่าความเชื่อมั่นควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นได้ จึงกล่าวได้ว่าแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นสูงอย่างเชื่อถือได้

3. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยหาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ จากการทดสอบครั้งที่ 2 โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนผลการสอบกับคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งครูประจำชั้น และเพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้สังเกต โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Correlation ผลปรากฏว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงในแต่ละด้านอยู่ระหว่าง $-.0184$ ถึง $.2272$ และรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ $.2791$ โดยมีแบบทดสอบด้าน

ความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความเป็นผู้นำ และรวมทั้งฉบับ มีความเที่ยงตรงตามสภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทน มีความเที่ยงตรงตามสภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านความซื่อสัตย์ มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพเป็นลบ ทั้งนี้เนื่องจากให้เวลาในการสอบมากเกินไปทำให้นักเรียนเกิดการเสแสร้งในการทำแบบทดสอบ แต่เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับแล้ว แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก็มีความเที่ยงตรงตามสภาพพอที่จะเชื่อถือได้

4. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากการทดสอบครั้งที่ 2 โดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบแต่ละด้าน มีค่าตั้งแต่ .3295 ถึง .7245 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบแต่ละด้านกับแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าตั้งแต่ .5590 ถึง .8799 จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบแต่ละด้านกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเป็นบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่า แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดในโครงสร้างเดียวกัน คือ ความมีวินัยในตนเอง

5. คะแนนเกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยได้สร้างคะแนนเกณฑ์ปกติในรูปของคะแนนทีปกติ เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน จากคะแนนดิบของแบบทดสอบในแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ

ในการประเมินผลการสอบ ถ้าต้องการทราบระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เป็นรายบุคคลว่าอยู่ในเกณฑ์สูง หรือต่ำเพียงใด ให้พิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้ (ชวาล แพร่ตกุล, 2520 : 53)

ตั้งแต่ T65 หรือสูงกว่า	แปลว่า มีวินัยในตนเองสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T64	แปลว่า มีวินัยในตนเองสูง
ตั้งแต่ T45 - T54	แปลว่า มีวินัยในตนเองปานกลาง
ตั้งแต่ T35 - T44	แปลว่า มีวินัยในตนเองต่ำ
ต่ำกว่า T35	แปลว่า มีวินัยในตนเองต่ำมาก

ดังนั้น ถ้ามีผู้สอบแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองได้คะแนนดิบ 69 เมื่อดูจากเกณฑ์ปกติ จะเห็นได้ว่าคะแนนทีปกติเป็น T48 แสดงว่า นักเรียนผู้นั้นมีวินัยในตนเองปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวความคิดที่จะ เสนอแนะไว้ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว เท่านั้น ในการนำแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ไปใช้กับนักเรียนระดับอื่นหรือประชากรที่แตกต่างออกไป ควรหาเกณฑ์ปกติใหม่สำหรับการแปลผลจากการสอบวัด

2. แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ควรใช้ควบคู่กับการสังเกต สัมภาษณ์ จะช่วยให้ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร สามารถนำไปใช้ในการวินิจฉัยวิเคราะห์ความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียน ซึ่งจะ เป็นแนวทางในการพัฒนาและเป็นแนวทางในการปรับปรุงความมีวินัยของ นักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

3. ควรมีการพัฒนาแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตัวเอง โดยสร้างสถานการณ์ไปให้นักเรียนตอบก่อน แล้วนำแนวคำตอบของนักเรียนมาสร้างเป็นตัวเลือก ซึ่งตัวเลือกที่ได้นั้นมาจาก แนวคิดของนักเรียนจึงใกล้เคียงกับการตัดสินใจในการทำของนักเรียนมากที่สุด

4. ควรมีการสร้างแบบทดสอบด้านอื่น ๆ โดยใช้สถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน และควร เลือกให้เหมาะสมกับระดับความสนใจของเด็ก เพื่อเป็นการเร้าความสนใจในการทำแบบทดสอบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้แบบทดสอบ

1. ในการนำแบบทดสอบไปใช้ ควรใช้แบบทดสอบทั้งฉบับ ไม่ควรนำไปใช้ในบางด้าน
2. เกณฑ์ปกติควรใช้รวมทั้งฉบับ เนื่องจากในแต่ละด้านได้คะแนนเต็มมากคะแนนจึงไม่กระจาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- / กรุณา กิจยັນ. ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.
- / กัลยา สุวรรณรอด. การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- กาญจนา หาสิตะพันธุ์. "การควบคุมตนเอง," ชุมนุมทางวิชาการ กรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2517.
- คมกริช วัฒนเสถียร. ศาลคดีเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2517.
- / จินตนา ใบกาชฎี. "หนังสือการ์ตูน:ประโยชน์ในการเรียนการสอน" การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา, 2534.
- ชม ภูมิภาค. บทความวิทยุกระจายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ชุดการสอนเพื่อคุณธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์, 2525.
- ชวลี นาคทัต. อิทธิพลของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศีลธรรมและความมีวินัยแห่งตน. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- ⊗ ขวาล แพร่ดก. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2508.
- ชำเลื่อง วุฒิจันทร์. คู่มือครูจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2522.
- ณรงค์ ประภาสโนบล. "การเขียนการ์ตูน" การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา, 2534.
- / ดวงใจ เนตรโรจน์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความมีวินัยในตนเองระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ดำรง เพชรพลาย. "ทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือ การอ่านหนังสือและห้องสมุด," บรรณารักษ์ 2504. 2504 หน้า 58-59 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2504.

- เดือนใจ ยอดนิล. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองอ้อ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. ปรินิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2530. อัดสำเนา.
- ประยูร จรรยาวัช. การบรรยายเรื่องภาพการ์ตูน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513.
- /พรพิมล เพ็งศรีทอง. การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักวิทยาศาสตร์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- ภัทรา นิคมานนท์. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลห้า ความรู้สึกประทับใจชอบ วินัยในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- /ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. สถิติวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2522.
- _____. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ทวีติการพิมพ์, 2524.
- _____. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2539.
- /ลัดดาวรรณ ณ ระนอง. การทดสอบใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาการมีวินัยในตนเอง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ⊗ดาวรรณ ใจมโน. ผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป.5-ป.7). ปรินิพนธ์ ค.ม. 2504. อัดสำเนา.
- วรรณวิภา ทองเอก. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน ของนิสิตฝึกสอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- วิวัฒน์ อัสวาณิชย์. ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- /วิภาหวัณ มุลสถาน. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัยในตนเอง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์. "การ์ตูน ศาสตร์ และศิลป์แห่งจินตนาการ" การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา, 2534.

สมชาย สิงห์พันธุ์. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมีวินัยในตนเองในการสอนจริยธรรม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบซินติเคท และการสอนตามคู่มือครู แนวการสอนของ
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2527. อัดสำเนา.

/ สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์. การวัดความถนัด. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2524.

สมพร หลิมเจริญ. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2537.
อัดสำเนา.

สมัคร ผลจำรูญ. รูปแบบของการรู้เท่าทันสื่อที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนประถมศึกษา.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
2522. อัดสำเนา.

สุชา จันทรเอน. "เด็กกับการสร้างระเบียบวินัย," วารสารแนะแนว. 6:49-53 : กรกฎาคม
-กันยายน 2511.

สวนข ศรีสง่า. การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี และ
10 ปี ปีการศึกษา 2515. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร. 2516.

สุทธัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัย. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการบริหารบุคลากรในโรง
เรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุทธัยธรรมมาธิราช. 2525.

✓ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ศึกษานิเทศก์. ชุดสื่อและเครื่องมือการนิเทศ
คู่มือการนิเทศ กำกับดูแล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2534.

อเนก รัตน์ปิยะภากรณ์. "การเขียนหนังสือการ์ตูนเรื่อง" การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา. 2534.

○ องค์ภา ดันดิรัตนานนท์. ความสามารถในการตอบแบบทดสอบชนิดที่เป็นรูปภาพและที่เป็นตัวหนังสือ
ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 4 และปีที่ 7. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. 2511.

/อำพร กาทอง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความมีวินัยในตนเอง
ของนักเรียน ชั้น ม.2 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคท สอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม และ
สอนตามแนวคู่มือการสอน ของหน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

Allen, Mary J. and Wendy M. Yen. Introduction to Measurement Theory.
 California : Brooks/Case, 1979.

/Ausubel, D. P. Ego Development and the Personality, Grune Stration,
 Inc., 1965.

/Baruch, D. New Ways in Discipline. New York : Wittesey House, 1949.
 Breckenridge, Marrian Edgar. Child Development. London : W.B. Saunders
 Company, 1955.

/Bryant, Brenda Kay. Dissertation Abstracts International. 32(8) :
 4854-B ; February, 1972.

Campbell, Alison C. "Some Determinants of the Dissiculty of Non Verbal
 Classification Items," Educational and Psychological Measurement.
 21 : 889-913 ; Winter, 1961.

Child Study Association of America. Our Chlidren Today. New York : The
 Viking Press, 1952.

Darcy, Natalie T. "The Performance of Bilingual Pueto Rican Children
 on Verbal and on Nonlanguage Test of Intelligence," Journal of
Educational Research. 45 : 499-506 ; March, 1952.

Edward, Allen L. Technique of Attitude Scale Constructions. New York
 : Appleton-Century Crafts, Inc., 1957.

/English, H.B. and English A.C. A Comprehensive Dictionary of Psychology
and Psychoanalytical Terms. Longman, Green and Co., 1958.

Etzioni, Amitai. "The Role of Self Discipline," Phi Delta Kappan. 64(1)
 : 184-187 ; November, 1982.

Genderson, Richard D. and Leonard S. Feldt. "The Relationship of Difference Between Verbal and Nonverbal Intelligence Score to Achievement," Journal of Educational Psychology. 51 : 115-121 ; 1960.

⑧ Gesell, Arnald Lucins. The Child From Five to Ten, Harper and Brothres, New York ; 1946.

Gluck Sheldon and Eleanor. Unraveling Juvenile Delinquency. New York ; 1950.

✓ Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1959.

Greene, Edurard B. Measurements of Human Behavior. New York : The Odyssey Press, 1952.

Hildreth, Gertrude. Teaching Reading ; a Guide to Basic Principles and Modern, New York : Henry Holt and Company, 1958.

Hoffman, Martin L. Moral Development in Carmichael Manual of Child Psychology. New York : John Willey and Sons., Inc., 1970.

Jersild, Arthur T. Child Psychology. Englewood Cliffs, Prentice Hall, 1968.

Killell Jack, E. "Bilingualism And Language Nonlanguage Intelligence Score of Third - Grade," Journal of Educational Research. 52 : 263-268 ; March, 1959.

✓ Kinder, James S. Audio-Visual Materials and Techniques. New York : America Book Company, 1959.

Meed Margaret. "Reading Interest in First Grades," Elementary English. xxxx : 707-711 ; November, 1963.

✓ Myrdal, Gunnar. The Challenge of the World Poverty. England : Penguin Book, 1970.

- ⑧ Schonell, Fred J. The Psychology and Teaching of Reading. London : Oliver and Bayd, 1961.
- Sheviakov, G.V. and R. Fritz. Discipline for Todays Children and Youth. Washington, D.C. : National Education Association, 1955.
- / Vincent, Elizabeth Lee. Human Psychological Development. New York : The Ranald Press Company, 1961.
- Wayson, William W. and Thomas J. Lasley. "Climates for Excellence : Schools That Forter Self-Discipline," Phi Delta Kappan. 65(6) : 419-421 ; February, 1984.
- / Wiggins, Jerry S. and others. The Psychology of Personality Reading. Addison-Wesley, 1971.
- Wittich, Waiter A. and Charles F. Schuller. Audio-Visual Materials : Their Nature & Use. 3rd ed. New York : Harper & Brother Publishers, 1962.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คู่มือดำเนินการสอบ

แบบทดสอบความมีวินัยในตนเอง

คู่มือดำเนินการสอบ

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง

ความหมายของความมีวินัยในตนเอง

ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้โดยเกิดความรู้สึกว่าเป็นค่านิยมที่พึงงาม ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความยุ่งยากเดือดร้อนต่อตนเองและบุคคลอื่นในอนาคต ประกอบด้วย

1. ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยงการงานนั้น มีความพากเพียรพยายามปรารถนาที่จะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติงานของตนทั้งในด้านดีและไม่ดี ตลอดจนติดตามผลงานที่ได้ทำไว้แล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เป็นผลสำเร็จ

2. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการตัดสินใจในสิ่งที่ตนเองเห็นว่าถูก กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ การออกความเห็นในการทำงานใด ๆ ด้วยความมั่นใจ อดอาจพียงผาย ไม่มีความลังเล หรือหวั่นวิตกในความสามารถของตน

3. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการปฏิบัติตนที่ตรงต่อความเป็นจริงประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นตามสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งต่อหน้าและลับหลัง มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการทำความผิด

4. การตรงต่อเวลา หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในการกระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด ไม่บิดพลิ้ว บ่ายเบี่ยง เมื่อถึงเวลาที่สัญญาไว้

5. ความเป็นผู้นำ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจบุคคลอื่น ให้ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงาน จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีความเสียสละ ไม่ลำเอียง ไม่มุ่งทำร้ายผู้อื่น

6. ความอดทน หมายถึง ความสามารถของร่างกาย ความคิดและจิตใจ ที่จะทนต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จได้ โดยไม่หวาดหวั่นอุปสรรคใด ๆ หมั่นออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง มีจิตใจที่เข้มแข็ง บังคับตนเองได้เมื่อเกิดความเหนื่อยอ่อนและเกียจคร้าน

ความมุ่งหมาย

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบวัดความมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครู บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้นำผลไปใช้ในการอบรม ปลูกฝัง และในการพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนที่อยู่ในความปกครองต่อไป

โครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นี้ เป็นแบบทดสอบที่ถามความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน มีจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ ใช้เวลาในการตอบ 40 นาที

ตัวอย่าง

0)

- ถ้านักเรียนเป็นสมชาย นักเรียนจะทำอะไร
 - ก. ไปถึงโรงเรียนเวลาเช้าแถวพอดี
 - ข. ไปถึงโรงเรียนกวาดห้องนิตหน่อยแล้วไปเล่น
 - ค. ไปถึงโรงเรียนทำความสะอาดห้องจนเสร็จแล้วไปเล่น

การพัฒนาแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้น ได้ดำเนินการทดสอบและปรับปรุง ดังนี้

การทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 128 คน ได้วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ได้ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแต่ละข้อ ตั้งแต่ -1.00 ถึง 6.07 แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกถึงเกณฑ์ คือ มีค่า t มากกว่า 1.75 ขึ้นไป เพื่อรวบรวมเป็นแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองสำหรับการทดสอบครั้งที่ 2 ต่อไป ซึ่งคัดเลือกได้ 40 ข้อ จากเดิม 46 ข้อ

การทดสอบครั้งที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 212 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบทดสอบตั้งแต่ 2.71 ถึง 10.67 ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 ในการทดสอบครั้งที่ 2 ได้ค่าสถิติพื้นฐานและคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ

ตาราง ก-1 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ในแต่ละด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	N	n	$\bar{X}$	S	CV	r_{tt}	SE_{meas}
X ₁	212	5	9.2170	1.5052	16.2983	0.6334**	±0.1821
X ₂	212	7	12.2830	2.3957	20.2743	0.7238**	±0.1873
X ₃	212	6	10.9811	7.4031	24.0457	0.7902**	±0.1927
X ₄	212	7	11.5849	2.7116	23.4804	0.7306**	±0.2017
X ₅	212	7	10.8915	3.1865	29.8944	0.7422**	±0.2342
X ₆	212	8	12.6887	3.5207	28.1063	0.7969**	±0.2011
X	212	40	67.0189	12.9164	19.5161	0.9296**	±0.0869

(** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

2. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ วัดความมีวินัยในตนเอง ได้หาความเที่ยงตรงเชิงสภาพโดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผล การสอบกับคะแนนการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง ซึ่งครูประจำ ชั้น และเพื่อนร่วมชั้นเรียน จำนวน 5 คน เป็นผู้สังเกต โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Correlation Coefficient ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรง ตามสภาพ ดังตาราง ก-2

ตาราง ก-2 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง แยกเป็น รายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	ความเที่ยงตรงตามสภาพ
X ₁	.1999*
X ₂	.2205**
X ₃	-.0184
X ₄	.2272**
X ₅	.2142**
X ₆	.1972*
X	.2791**

(** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

(** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

3. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ได้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ ดังตาราง ก-3

ตาราง ก-3 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง แยกเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X
X1	1.0000	.5130**	.4323**	.4045**	.3626**	.3295**	.5590**
X2		1.0000	.6653**	.6025**	.5724**	.5130**	.7835**
X3			1.0000	.7011**	.6180**	.5890**	.8275**
X4				1.0000	.7244**	.7245**	.8799**
X5					1.0000	.7217**	.8633**
X6						1.0000	.8499**
X							1.0000

(** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

X	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ชนิดสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
X1	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ
X2	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความเชื่อมั่น
X3	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์
X4	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านการตรงต่อเวลา
X5	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ
X6	แทน	คะแนนจากแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง ด้านความอดทน

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีปฏิบัติขณะสอบและเมื่อสอบเสร็จแล้ว มีลำดับขั้น ดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติ ดังนี้

1.1 กำหนด วัน เวลา สถานที่สอบ ล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ

1.2 เตรียมห้องสอบให้เรียบร้อย และมีผู้ดำเนินการสอบ 1 คน ผู้ช่วย 1 คน

1.3 เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ คือ แบบทดสอบ โดยให้มากกว่าผู้เข้าสอบประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์

1.4 การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจงวิธีทำแบบทดสอบเหล่านี้นล่วงหน้า อย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างคล่องแคล่ว

2. วิธีดำเนินการสอบปฏิบัติดังนี้

2.1 พุดจ้ำมน้ำวจิตใจผู้สอบให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำการสอบ อย่างเต็มความสามารถ

2.2 การให้คำชี้แจง รายละเอียดของคำชี้แจงจะปรากฏอยู่บนแผ่นหน้าของแบบทดสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องชี้แจงจำกัดอยู่แต่เฉพาะเท่าที่ปรากฏเท่านั้น โดยอธิบายวิธีการตอบแบบทดสอบให้ผู้สอบเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งทุกคน และอย่าให้ผู้สอบลงมือทำก่อนเวลา ควรลงมือทำพร้อมกัน แล้วเริ่มจับเวลาตั้งแต่ผู้ดำเนินการสอบอนุญาตให้ลงมือสอบได้

2.3 การเตือนเวลา ใช้เตือน 2 ครั้ง เท่านั้นคือ เมื่อหมดเวลาครั้งแรกและเมื่อเหลือเวลาอีก 2-3 นาที

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา

3.1 สั่งให้ผู้สอบวางปากกา หยุดทำทันทีแล้วเก็บแบบทดสอบ

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบแล้ว ก่อนที่จะให้ผู้สอบออกจากห้องสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวชมเชยผู้สอบที่พยายามตั้งใจสอบเป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้สอบเกิดความภาคภูมิใจ

วิธีตรวจให้คะแนน

การตรวจคะแนนของแบบทดสอบ ผู้ตรวจต้องยึดหลักการให้คะแนนดังนี้
 ไม่มีวินัยในตนเอง ให้ 0 คะแนน
 มีวินัยในตนเองปานกลาง ให้ 1 คะแนน
 มีวินัยในตนเองสูง ให้ 2 คะแนน

ดังตาราง ก-4

ตาราง ก-4 คะแนนในแต่ละข้อคำถามของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง

ข้อ	ก	ข	ค	ข้อ	ก	ข	ค
1	0	1	2	21	1	0	2
2	1	2	0	22	0	1	2
3	2	0	1	23	1	2	0
4	1	2	0	24	2	1	0
5	2	1	0	25	0	1	2
6	2	1	0	26	2	0	1
7	2	0	1	27	0	1	2
8	2	0	1	28	2	0	1
9	2	0	1	29	0	1	2
10	1	0	2	30	1	0	2
11	0	2	1	31	0	1	2
12	0	2	1	32	0	1	2
13	2	0	1	33	2	1	0
14	0	2	1	34	1	2	0

ตาราง ก-4 (ต่อ)

ข้อ	ก	ข	ค	ข้อ	ก	ข	ค
14	0	2	1	34	1	2	0
15	2	0	1	35	0	2	1
16	1	2	0	36	0	2	1
17	2	1	0	37	1	0	2
18	2	0	1	38	1	0	2
19	2	1	0	39	0	1	2
20	0	1	2	40	2	0	1

เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนี้ เป็นเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกติ จำนวน 502 คน คะแนนเกณฑ์ปกตินี้เป็นคะแนนมาตรฐานในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) ซึ่งสร้างเป็นแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ ดังแสดงในตาราง ก-5 และ ก-6

ตาราง ก-5 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองแต่ละด้าน

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ					
	X1	X2	X3	X4	X5	X6
	5 ข้อ 10 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	6 ข้อ 12 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	7 ข้อ 14 คะแนน	8 ข้อ 16 คะแนน
16						63
15						55
14		58		59	62	51
13		50		52	55	48
12		46	56	48	51	47
11		43	47	45	48	45
10	56	41	44	43	45	43
9	46	39	41	41	44	41
8	42	37	40	40	42	39
7	38	35	38	37	40	37
6	35	31	37	34	37	34
5	32	28	35	31	34	31
4	30	26	32	27	30	28
3	28	22	29	23	27	23
2	26		23	21	23	
1	23				19	

ตาราง ก-6 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเองรวมทั้งฉบับ

คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T	คะแนนดิบ	T
80	71	64	45	48	39
79	65	63	44	47	38
78	61	62	44	46	38
77	59	61	44	45	37
76	57	60	43	44	37
75	54	59	43	43	36
74	53	58	43	42	35
73	52	57	42	41	34
72	51	56	42	40	34
71	49	55	42	39	32
70	48	54	41	38	32
69	48	53	41	37	31
68	47	52	41	36	30
67	47	51	40	35	29
66	46	50	40	34	27
65	45	49	39	33	23

เกณฑ์ตัดสิน

เนื่องจากการตีความหมายของคะแนนเป็นแบบอิงกลุ่ม เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบจึงใช้คะแนนมาตรฐานในรูปของคะแนนที่ปกติ ตัดสินผลการสอบได้ดังนี้

1. การคิดคะแนนผลการสอบในแต่ละด้าน เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใดแล้ว ให้ตัดสินตามเกณฑ์ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T65 หรือสูงกว่า	แปลว่า มีวินัยในตนเองสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T64	แปลว่า มีวินัยในตนเองสูง
ตั้งแต่ T45 - T54	แปลว่า มีวินัยในตนเองปานกลาง
ตั้งแต่ T35 - T44	แปลว่า มีวินัยในตนเองต่ำ
ต่ำกว่า T35	แปลว่า มีวินัยในตนเองต่ำมาก

2. การคิดคะแนนผลการสอบรวมทุกด้าน โดยการรวมคะแนนดิบทุกด้านแล้วไปเปรียบเทียบเป็นคะแนนที่ปกติจากตารางที่ให้ไว้ ส่วนเกณฑ์การตัดสินใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 1

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบความมีวินัยตนเอง

ฉบับสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการทราบความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียน โดยให้นักเรียนดูภาพเหล่านี้แล้วตอบคำถาม ถ้าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นกับตัวเอง คำตอบที่นักเรียนตอบ ไม่มีข้อใดถูกหรือผิดอย่างแท้จริง และจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนและตัวของนักเรียน จึงขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. แบบทดสอบมีทั้งหมด 40 ข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ
3. วิธีตอบ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงใน ☐ ใต้ตัวอักษร ก ข หรือ ค ซึ่งตรงกับตัวเลือกที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบ และห้ามนักเรียนขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

ตัวอย่าง

ถ้านักเรียนเป็นหนูดี นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ตั้งใจฝึกต่อไปเรื่อย ๆ
- ข. เลิกฝึกปล่อยเลยตามเลย
- ค. หยุดฝึกสักพักแล้วค่อยเริ่มฝึกใหม่

กระดาษคำตอบ

เมื่อนักเรียนเลือกข้อ ก

☒	☐	☐	☐
-------------------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

ถ้านักเรียนต้องการจะเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ก เป็นข้อ ข ให้ทำดังนี้

☒	☒	☐	☐
-------------------------------------	-------------------------------------	--------------------------	--------------------------

แบบทดสอบวัดความมีวินัยในตนเอง

ข้อ 1

ถ้านักเรียนเป็นสมชาย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไปถึงโรงเรียนเวลาเช้าแถวพอดี
- ข. ไปถึงโรงเรียนกวาดห้องนิดหน่อยแล้วไปเล่น
- ค. ไปถึงโรงเรียนทำความสะอาดห้องจนเสร็จแล้วไปเล่น

ข้อ 2

ถ้านักเรียนเป็นมานี นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ให้ราตรีช่วยตรวจทานให้
- ข. เอาสมุดขึ้นมาทานอีกครั้ง
- ค. ไม่ตรวจทาน เพราะถ้าผิดครูจะแก้ไขให้

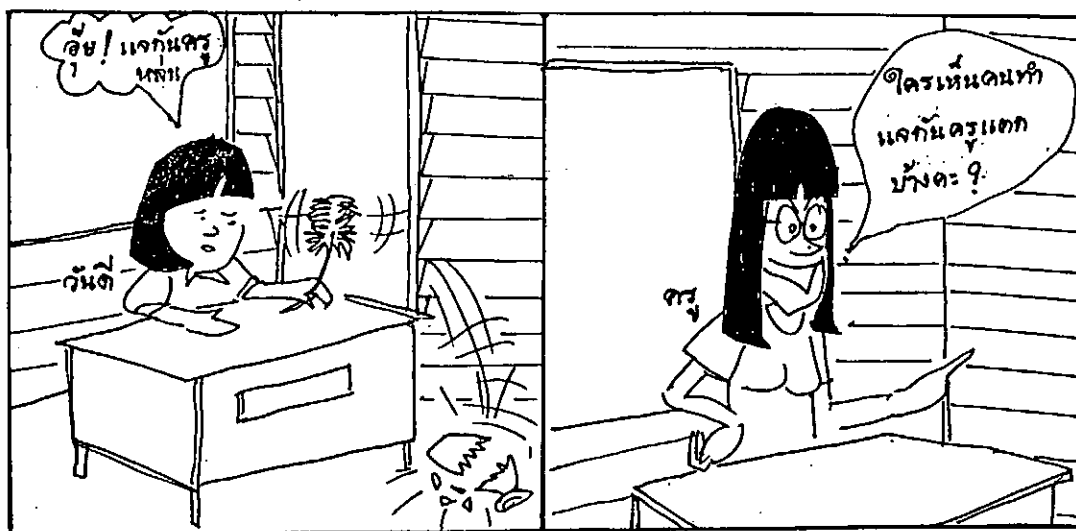
ข้อ 3

ถ้านักเรียนเป็นปรางค์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกมณฑาว่า ขณะที่เราที่กำลังง่วงนอนและจะวาดส่งครูใหม่
- ข. ไม่กล้าบอกมณฑาว่า ขณะวาดกำลังง่วงและไม่วาดภาพใหม่
- ค. บอกมณฑาว่า วาดตอนกำลังง่วงนอนและให้มณฑาวาดภาพให้

ข้อ 4

ถ้านักเรียนเป็นวันดี นักเรียนจะอย่างไร

- ก. นั่งเฉย ๆ
- ข. บอกครูว่า เป็นคนทำแงกันดรแตก
- ค. บอกครูว่า เห็นเพื่อนเป็นคนทำแงกันดรแตก

ข้อ 5

ถ้านักเรียนเป็นสมร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เอาจดหมายไปให้ผู้ปกครองทันที
- ข. ไปเล่นสักรุก่อน แล้วจึงเอาไปให้
- ค. อีก 2-3 วัน จึงค่อยเอาจดหมายให้

ข้อ 6

ถ้านักเรียนเป็นสมคร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ออกไปหน้าห้อง แล้วอ่านอย่างช้า ๆ และชัดเจน
- ข. ออกไปหน้าห้อง แล้วก้มหน้าก้มตาอ่านอย่างรวดเร็ว
- ค. ให้ครูเรียกอีก 2-3 ครั้ง แล้วจึงออกไปอ่านหน้าห้อง

ข้อ 7

ถ้านักเรียนเป็นสายใจ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่สนใจคำพูดของเพื่อน ๆ
- ข. กลับบ้านไปเปลี่ยนชุดใหม่ทันที
- ค. อยู่ในงานเลี้ยงด้วยความไม่สบายใจ

ข้อ 8

ถ้านักเรียนเป็นกานดา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. พูดด้วยความมั่นใจ
- ข. บอกปฏิเสธเพื่อน ๆ ทันที
- ค. ยอมรับที่จะพูดแต่มีความวิตกกังวล

ข้อ 9

ถ้านักเรียนเป็นวิทยา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไปพบด้วยความมั่นใจ
- ข. ชวนวิชาไปพบครูเป็นเพื่อนด้วย
- ค. เข้าไปพบ แต่ไม่กล้ามองหน้าครู

ข้อ 10

ถ้านักเรียนเป็นนิกา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. รีบทำใหม่ทันที
- ข. ขอยืมเพื่อนมาลอก
- ค. ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความมั่นใจ

ข้อ 11

ถ้านักเรียนเป็นวินัย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ปฏิเสธการเป็นหัวหน้าทีม
- ข. บอกเพื่อนว่าจะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด
- ค. บอกเพื่อนว่าขอลองทำหน้าที่ก่อนสักระยะหนึ่ง

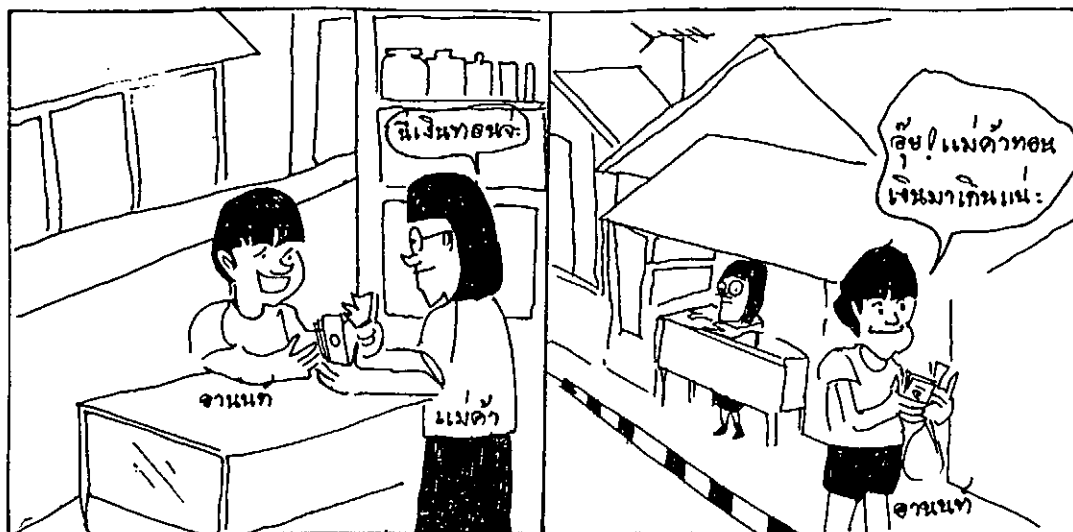
ข้อ 12

ถ้านักเรียนเป็นมนตรี นักเรียนจะอย่างไร

- ก. นั่งเฉย ๆ
- ข. ยกมือถามครูทันที
- ค. บอกให้เพื่อนถามครูแทน

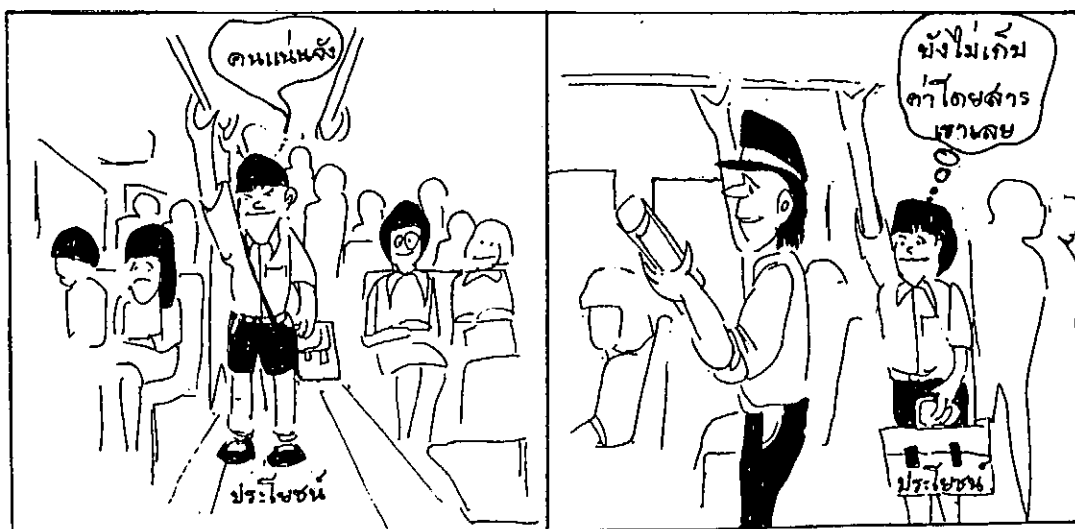
ข้อ 13

ถ้านักเรียนเป็นอานนท์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. นำเงินไปคืนแม่ค้าทันที
- ข. เก็บเอาไว้ เพราะแม่ค้าทอนเงินเอง
- ค. นำเงินไปคืน เพราะกลัวแม่ค้าตามมาทวง

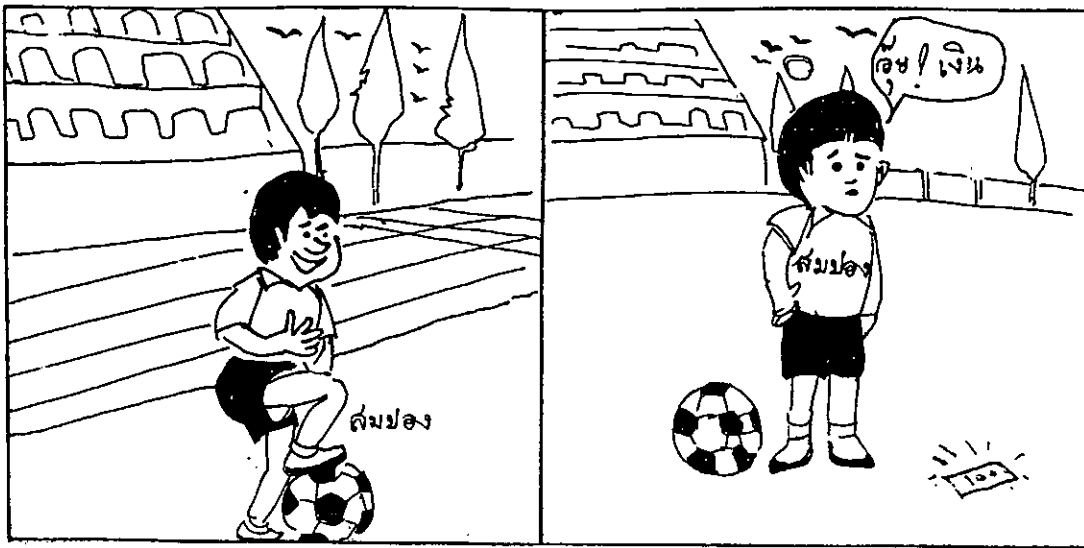
ข้อ 14

ถ้านักเรียนเป็นประโยชน์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ยืนเฉย ๆ
- ข. ยื่นเงินให้พนักงานเก็บค่าโดยสาร
- ค. ถ้าพนักงานเก็บค่าโดยสารมาถามแล้วจึงให้

ข้อ 15

ถ้านักเรียนเป็นสมปอง นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เอาไปให้ครู
- ข. เอาไปซื้อขนมดีกว่า
- ค. เอาไปให้ครูส่วนหนึ่ง เก็บไว้ส่วนหนึ่ง

ข้อ 16

ถ้านักเรียนเป็นยุพา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่พูดอะไร
- ข. บอกแม่ว่า อยู่เล่นแบดมินตันต่อหลังเลิกเรียน
- ค. บอกแม่ว่า ทำรายงานต่อหลังจากเลิกเรียนแล้ว

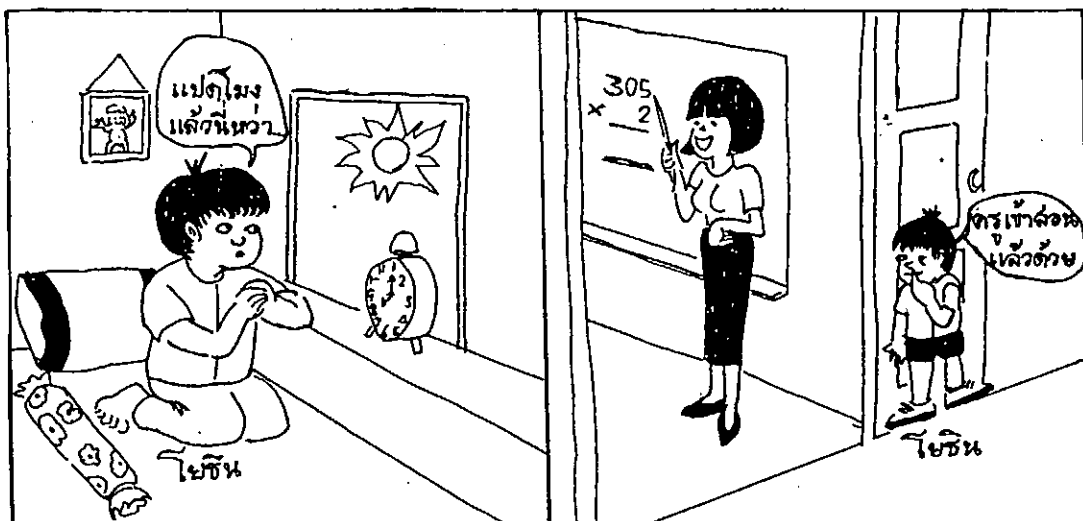
ข้อ 17

ถ้านักเรียนเป็นนางนุช นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกครูว่า ยังทำไม่เสร็จ
- ข. บอกครูว่า ลืมเอามาจากบ้าน
- ค. บอกครูว่า ทำเสร็จแล้วแต่ลืมเอามาจากบ้าน

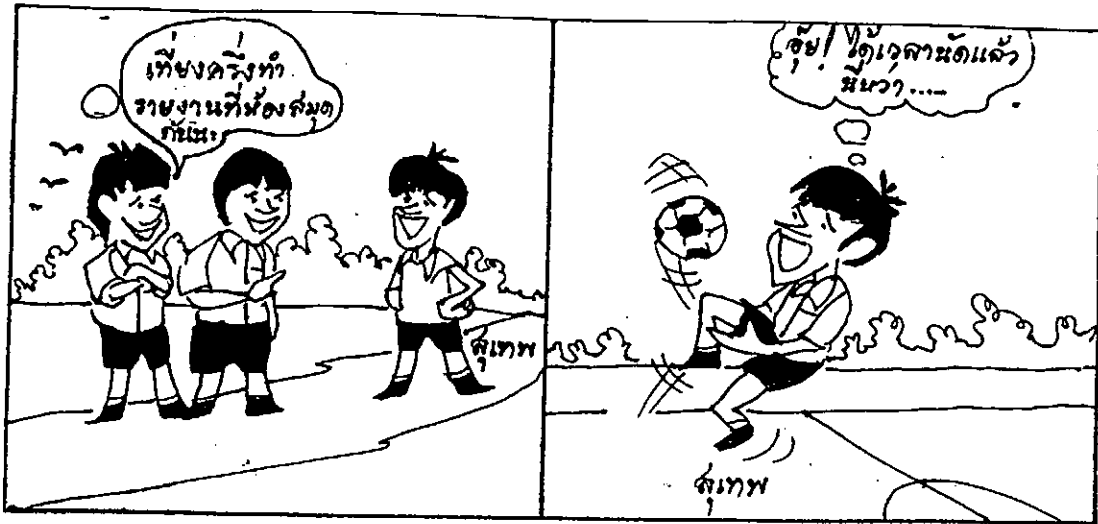
ข้อ 18

ถ้านักเรียนเป็นโบน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกครูว่า วันนี้ตื่นสาย
- ข. บอกครูว่า แม่ให้ไปทำธุระ
- ค. ถ้าครูไม่ถาม ก็ไม่บอกอะไร

ข้อ 19

- ถ้านักเรียนเป็นสุเทพ นักเรียนจะอย่างไร
- ก. รีบไปห้องสมุด เพราะได้เวลานัดแล้ว
- ข. รีบไปห้องสมุด เพราะกลัวเพื่อนโกรธ
- ค. เล่นฟุตบอลต่ออีกสักครู่ แล้วจึงไปห้องสมุด

ข้อ 20

- ถ้านักเรียนเป็นดวงตา นักเรียนจะอย่างไร
- ก. อ่านหนังสือการ์ตูนจนจบ แล้วไปเรียน
- ข. ไปเข้าห้องเรียน เพราะกลัวครูทำโทษ
- ค. ไปเข้าห้องเรียน เพราะได้เวลาเรียนแล้ว

ข้อ 21

ถ้านักเรียนเป็นชาญชัย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไปเข้านอน เพราะกลัวแม่ดุ
- ข. บอกแม่ว่า ขอดูการ์ตูนให้จบก่อน
- ค. ไปเข้านอน เพราะได้เวลานอนแล้ว

ข้อ 22

ถ้านักเรียนเป็นอรุณ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เลิกทำและไปนอน พรุ่งนี้จะไปขอครูส่งตอนเย็น
- ข. พยายามวาดจนเสร็จ เพราะถ้าไม่มีงานส่งกลัวโดนทำโทษ
- ค. ไปล้างหน้าแล้วกลับมาวาดจนเสร็จ เพราะครูให้ส่งตอนเช้า

ข้อ 23

ถ้านักเรียนเป็นสมคิด นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. บอกเพื่อนว่า อยู่เล่นด้วยไม่ได้เพราะกลัวแม่ตี
- ข. บอกเพื่อนว่า อยู่เล่นด้วยไม่ได้เพราะต้องกลับบ้านให้ตรงเวลา
- ค. อยู่เล่นกับเพื่อนก่อนนาน ๆ กลับบ้านผิดเวลาสักครั้งคงไม่เป็นไร

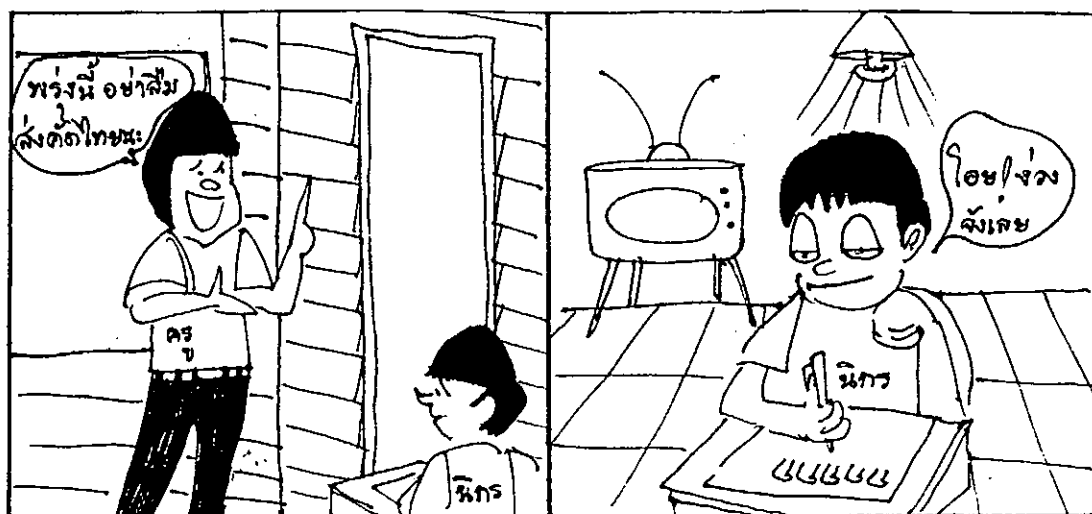
ข้อ 24

ถ้านักเรียนเป็นประจวบ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. บอกเพื่อนว่า จะต้องกลับบ้านภายในเวลาที่กำหนด
- ข. บอกเพื่อนว่า ไปด้วยไม่ได้เพราะถ้ากลับบ้านช้ากลัวแม่ตี
- ค. ไปกับเพื่อน เพราะคิดว่าถ้ากลับบ้านช้าแม่คงไม่ว่าอะไร

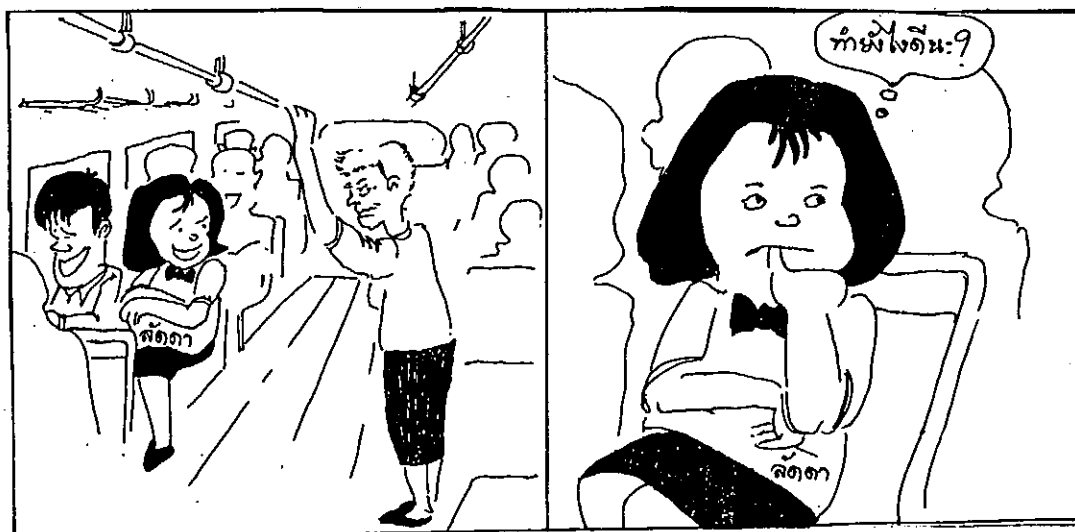
ข้อ 25

ถ้านักเรียนเป็นนิกร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. หยุดเรียน 1 วัน เพราะไม่มีงานส่งครู
- ข. ทำไม่เสร็จคงไม่เป็นไร แล้วไปขอครูส่งทีหลัง
- ค. ต้องทำให้เสร็จ เพราะครูนัดส่งพรุ่งนี้ต้องมียานส่ง

ข้อ 26

ถ้านักเรียนเป็นลัดดา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ลุกาให้คนแก่นั่ง
- ข. แก่งทำเป็นไม่เห็น
- ค. แบ่งที่ให้คนแก่นั่งด้วย

ข้อ 27

ถ้านักเรียนเป็นมกัลย์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่ให้ขนมมีน
- ข. ให้ขนมมีนน้อยกว่าคนอื่น
- ค. ให้ขนมมีนเท่ากับเพื่อนคนอื่น

ข้อ 28

ถ้านักเรียนเป็นแม่ของสุดา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ให้เงินสุดาเท่าเดิม
- ข. ให้เงินสุดาตามที่ต้องการ
- ค. ตามลูก ๆ คนอื่นก่อนว่า จะให้เงินสุดาตามที่ต้องการหรือไม่

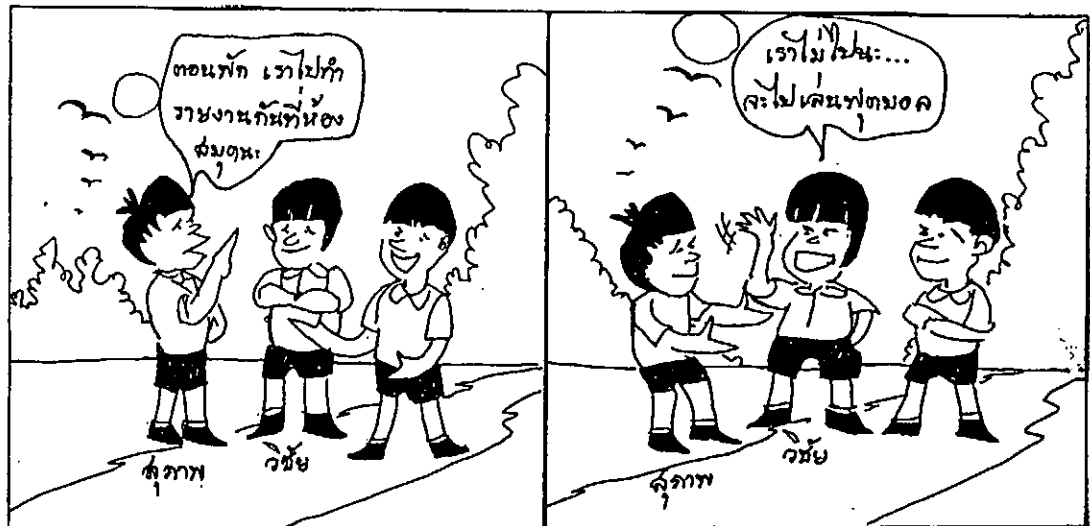
ข้อ 31

ถ้านักเรียนเป็นสมร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เห็นด้วยกับก้นยา
- ข. บอกให้ก้นยาหยุดพูด
- ค. บอกลำตวนว่า สอบครั้งต่อไปตั้งใจใหม่

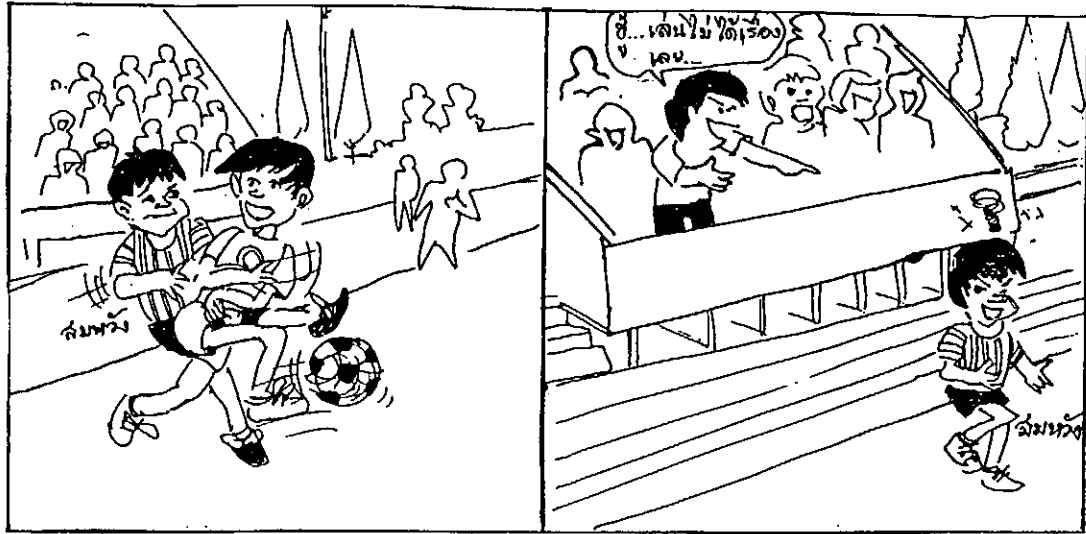
ข้อ 32

ถ้านักเรียนเป็นสุภาพ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกวิชัยว่า ไม่ไปก็ไม่เป็นไร
- ข. บอกวิชัยว่า ถ้าไม่ไปจะไม่มีชื่อในรายงาน
- ค. อธิบายให้วิชัยฟังว่า งานกลุ่มเราต้องช่วยกันทุกคน

ข้อ 33

ถ้านักเรียนเป็นสมหวัง นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เล่นฟุตบอลต่อโดยไม่สนใจ
- ข. หันไปมองคนที่พูดอย่างไม่พอใจ
- ค. โกรธและหันไปตวาดคนที่พูดว่าตนเอง

ข้อ 34

ถ้านักเรียนเป็นแจ่มจันทร์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ยืนไปก้มหน้าไปว่าหิว
- ข. ยืนรอนจนกว่าจะถึงคิว
- ค. ผากเพื่อนคนอยู่ใกล้กว่าซื้อให้

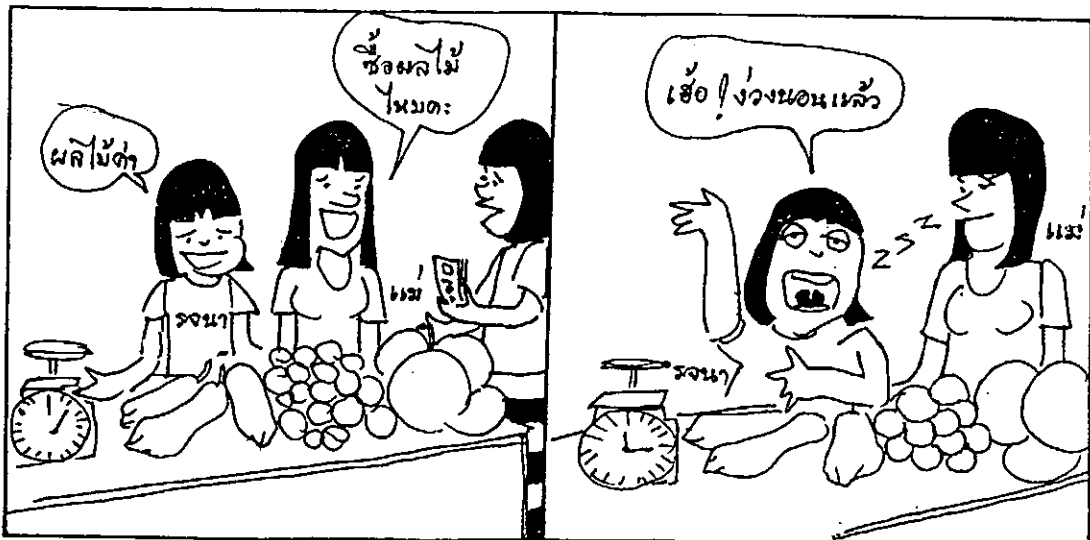
ข้อ 35

ถ้านักเรียนเป็นตุ๊กตา นักเรียนจะทำอะไร

- ก. เลิกล้าง เพราะเหนื่อยแล้ว
- ข. ล้างต่อไปเรื่อย ๆ จนเสร็จ
- ค. ไปตามคนอื่นมาช่วยล้างจนเสร็จ

ข้อ 36

ถ้านักเรียนเป็นรจนา นักเรียนจะทำอะไร

- ก. หยุดช่วยแม่ขายของแล้วไปนอน
- ข. ช่วยแม่ต่อไปจนกว่าจะเลิกขาย
- ค. ช่วยแม่ขายไปก็บ่นไปว่างนอน

ข้อ 37

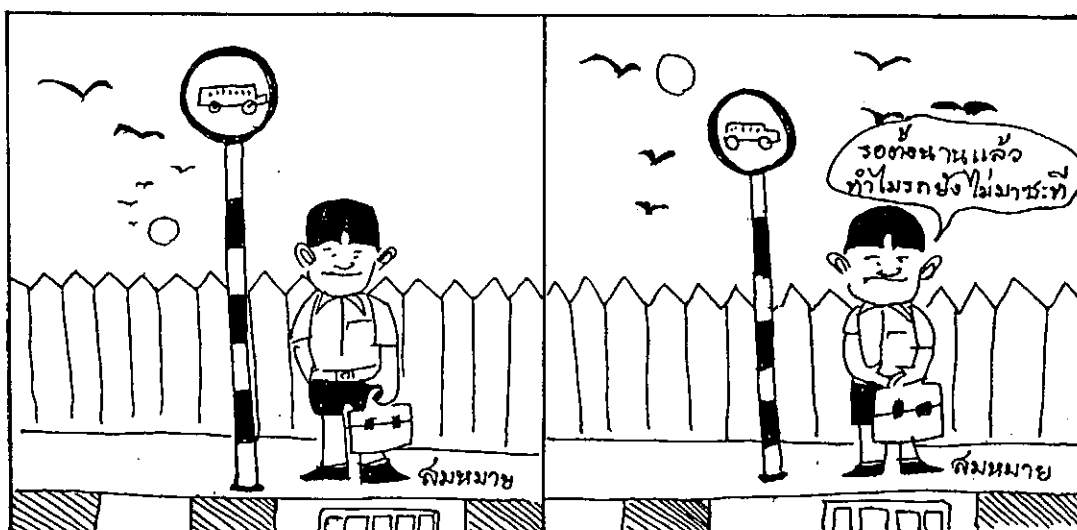
ถ้านักเรียนเป็นชาตรี นักเรียนจะอย่างไร

ก. ขอให้นภาพรช่วยรดน้ำ

ข. เลิกรดน้ำ และกลับบ้านทันที

ค. พยายามรดน้ำต่อไปเรื่อย ๆ จนเสร็จ

ข้อ 38

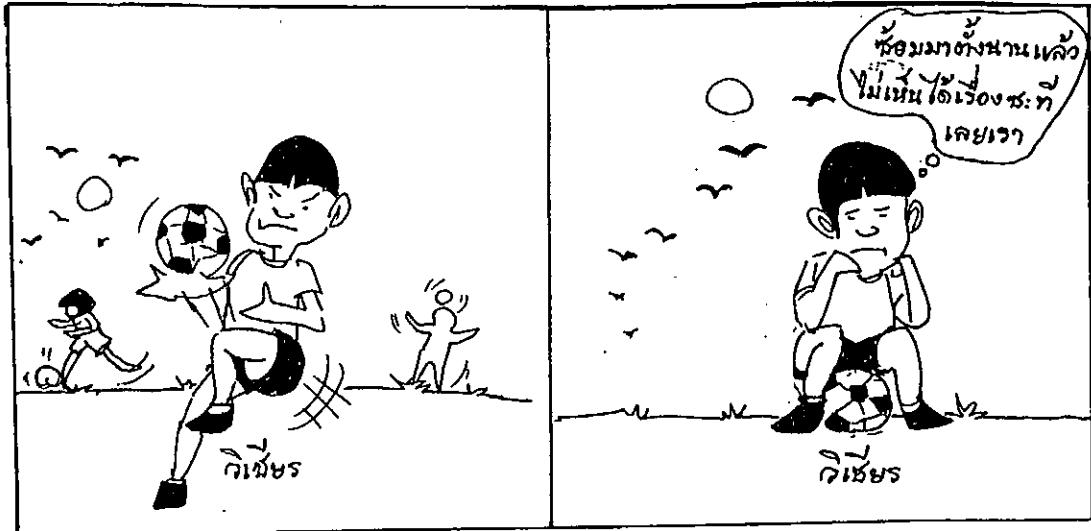
ถ้านักเรียนเป็นสมหมาย นักเรียนจะอย่างไร

ก. ยืนรอไปอีกบ่นไป

ข. นั่งลงกับพื้นและบ่นไปด้วย

ค. ยืนรอไปเรื่อย ๆ ด้วยอาการบกดี

ข้อ 39

ถ้านักเรียนเป็นวีเชียร นักเรียนจะอย่างไร

ก. เลิกซ้อม

ข. หยุดซ้อมสักพักแล้วเริ่มซ้อมใหม่

ค. ซ้อมไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะเล่นได้ดี

ข้อ 40

ถ้านักเรียนเป็นสามารต นักเรียนจะอย่างไร

ก. นั่งเฉยไม่สนใจ

ข. โกรธและตำหนิเพื่อนที่ล้อ

ค. บอกเพื่อนว่า ถ้าล้ออีกจะไปฟ้องครู

ภาคผนวก ค

แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

- คำชี้แจง** 1.แบบประเมินพฤติกรรมนี้ใช้สำหรับการประเมินลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรมที่แสดงออก บ่อย ๆ จนเคยชินของบุคคล ทำให้เป็นลักษณะเฉพาะตัวของคน ๆ นั้น
- 2.ให้ท่านประเมินดูว่า เท่าที่ท่านรู้จักกับผู้นั้นเขามีลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรม พฤติกรรมต่าง ๆ ดังรายการที่ให้ไว้มาน้อยเพียงใด โดยใส่ตัวเลขลงในช่องว่างที่ ตรงกับพฤติกรรมนั้น ๆ ดังนี้
- 2 หมายถึง บุคคลนั้นมีลักษณะหรือมีพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะนั้นมากหรือบ่อยครั้ง
- 1 หมายถึง บุคคลนั้นมีลักษณะหรือมีพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะนั้นปานกลาง หรือ นาน ๆ ครั้ง
- 0 หมายถึง บุคคลนั้นมีลักษณะหรือมีพฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะนั้นน้อยมาก หรือ ไม่มีเลย

ลักษณะนิสัย หรือพฤติกรรม	ชื่อบุคคลที่ถูกประเมิน														
ความรับผิดชอบ															
ความเชื่อมั่นในตนเอง															
ความซื่อสัตย์															
การตรงต่อเวลา															
ความเป็นผู้นำ															
ความอดทน															

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางสาวบังอร พุ่มสะอาด หัวหน้าฝ่ายวิจัยและประเมินผล
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. นางกัลยา สุวรรณรอด ศึกษาพิเศษ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอนครหลวง
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. นางจันทนา เลือดกรุงศรี เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
4. นางสาววิมาศ แซ่อึ้ง อาจารย์ 1 ภาคทดสอบฯ คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
5. นางสาวอรนุช อยู่ทิม นักวิชาการสอบ
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุนันทา ประเสริฐศรี
วัน เดือน ปี เกิด	8 เมษายน 2512
สถานที่เกิด	ตำบลอรุณประเทศ อำเภอรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ที่อยู่ปัจจุบัน	10/5 โรงเรียนเทศบาลบ้านกิโลสอง ตำบลอรุณประเทศ อำเภอรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษา 5
สถานที่ทำงาน	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอรุณประเทศ อำเภอรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. 2533	ค.บ. (เอกการวัดผลการศึกษา) วิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2540	กศ.ม. (เอกการวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร